

REALITATEA

ilustrată

„MISS ROMÂNIA 1931” d-ra Erastia Peretz a fost aleasă de curând și a plecat la Galveston.

PREȚUL 10 LEI

CU O ORA INAPOI

PÂNĂ la 15 Mai ceasornicele noastre mergeau normal, diferența între timpul Bucureștilor și al Vienei fiind de o oră, iar între București și Paris două ore.

Franța și-a dat timpul cu o oră înainte, iar România cu o oră înapoi. Dela Nistru până la Oceanul Atlantic avem deci același orar.

ASTRONOMII ȘI SCHIMBAREA OREI

Schimbarea orei n'a fost executată din inițiativa astronomilor, cum greșit cred unii. O astfel de crimă nu putea fi înfăptuită de oamenii științei.

Ideia adoptării orei centrale aparține C. F. R.

Comitetul național astronomic a fost principial contra schimbării timpului, dar având în vedere cerea insistentă a direcțiunii generale C. F. R. savanții noștri au admis moțiunea d-lui prof. Vălcovici, prin care n'au mai luat în considerație fictivele fusuri orare ale americanului Allen, nici chiar meridianele noastre geografice, timpul fiind la urma urmei relativ, conform teoriilor lui Einstein.

C. F. R. ȘI TEORIA RELATIVITĂȚII

— „Ce ar fi dacă în loc de București, Capitala țării noastre ar fi Aradul?”

— „Și ce ar fi dacă Lembergul ar fi Capitala Poloniei în loc de Varșovia?”

Cu aceste două argumente C. F. R. ne-au convins că soarele poate

trece la meridian și la ora 11 iar la Cetatea Albă nu e nici o primejdie că se înoptează vara la orele 6 și jumătate, probabil pentru că majoritatea basarabenilor n'au ceasornice.

C. F. R. ne-au aplicat teoria relativității.

Timpul e relativ și convențional. Publicul bunăoară nu vine la teatru la ora 9 ci la 10; e preferabil dar a da ceasornicele cu o oră înapoi și 9 devine astfel 10.

Pentru a justifica retrogradarea timpului C. F. R. au făcut apel la astronomi.

MOȚIUNEA ASTRONOMILOR

Iată textul moțiunii propusă de d. prof. V. Vălcovici, actualul ministru al Comunicațiilor și care a fost adoptată cu unanimitate:

„Comitetul național român de astronomie întrunindu-se în ziua de 4 Aprilie 1931 sub președinția d-lui prof. N. Coculescu, constată că față de schimbarea orariului, preconizată de direcțiunea generală a C. F. R. știința nu poate avea nici-o atitudine.”

Totuși crede că o astfel de schimbare ar implica importante repercusiuni în viața socială și economică a țării și că prin urmare, înainte de a fi înfăptuită, ea ar merita să fie discutată în mod amplu, în sânul unei adunări mai largi, în care să fie reprezentate toate categoriile sociale și economice mai importante.”

Grație acestei moțiuni orașul București a fost plasat, bineînțeles numai în timp, nu și în spațiu, pe același meridian cu Viena și Paris.

VARIAȚIA ORARIILOR

După lămuririle date de specialiștii C. F. R. este îndeobște cunoscut că pământul în mișcarea sa de rotație, dela Vest la Est perindează cele 360 grade de longitudine sau meridiane ale sale prin punctul de culminație a Soarelui, în timp de 24 ore.

Această trecere pentru 15° are loc într-o oră, iar dela un grad la altul în 4', ceea ce înseamnă că pentru două localități distanțate cu 15° timpul lor de amiază sau timpul solar, diferă cu o oră.

Fiecare localitate are deci timpul său, ora sa solară, conducătoare pentru viață și relațiile ei. Se naște în felul acesta o diversitate de ore, după numărul localităților, care poate provoca neplăceri și nedumeriri în calcularea timpului de îndată ce localitățile stabilesc legături și relații comune.

Pentru a putea determina spre exemplu, după ora solară, timpul exact de sosire al unui tren expres, care ar circula dela Est la Vest, cu o viteză de distanță dintre două grade pe oră, ar trebui ca la timpul de mers, adică după fiecare oră, să adăugăm câte 4' — și să facem operație inversă pentru trenurile circulând dela Vest la Est.

Calculul în sine, dacă pentru sosirile și plecările trenurilor poate fi înfăptuit pentru public, el apare ca o imposibilitate pentru serviciul interior de cale ferată, în stabilirea legăturilor, a crucișărilor și trecerilor înainte a trenurilor.

ORA UNITARĂ

Istoricul drumurilor de fer ne arată cum din cauza acestor inconveniente, rețelele au simțit nevoia unei simplificări, a unei ore unitare de conducere.

Și intrucât ora solară guverna fiecare localitate, căile ferate au făcut mult timp uz de două orarii: unul de serviciu, indicat de timpul solar al celei mai importante gări sau al Capitalei, și altul de stație, care indica sosirile și plecările trenurilor după ora localității respective.

Ceasornicele din sălile de așteptare ale garilor arătau ora localității, pe când cele din birourile de serviciu arătau ora unitară a regiunii.

CELE 24 FUSURI ALE GLOBULUI

Revoluția timpul ceasornicelor a fost făcută la 1885 de renumitul specialist de cale ferată W. F. Allen, secretarul lui „Railway Time Convention”, după care întreg globul pământesc se împărți în 24 de zone, care variază între ele cu ore întregi, în timp ce minutele și secunde rămân în același loc.

Bunăoară în momentul când scriu aceste rânduri e după noul orar 7 h. și 10 m.

Or, conform convenției lui Allen minutarul e în acest moment pe globul la 10 minute, dar acul mic e înainte sau înapoi. Astfel la Sofia e 8 și 10 minute, la Paris e 7 și 10, la Londra e 6 și 10, în estul Groenlandei 5 și 10, la Ierusalim 9 și 10, etc. etc.

Fiecare din cele 24 zone denumite și fusuri, au o întindere longitudinală de 15°.

În interiorul fiecărei zone se aplică timpul meridianului care străbate mijlocul ei.

Ca punct de plecare pentru timpul zonal s'a luat meridianul din Greenwich.

1 FUS IN EUROPA, 5 FUSURI IN AMERICA

În timp ce Europa (afară de Rusia) are acum un singur fus orar, după zona centrală, America își păstrează cele 5 fusuri Allen, având și azi următoarele zone de timp.

- 1) Intercontinental Time.
- 2) Eastern Time.
- 3) Central Time.
- 4) Mountain Time.
- 5) Pacific Time.

În Europa e acum o adevărată anarhie a timpului, deoarece în afară de ora unitară centrală, mai avem:

- 1) Ora de Vest în Anglia și Portugalia.
- 2) Ora de Est în Bulgaria, Turcia și Grecia.
- 3) Ora Olandei.
- 4) Ora Rusiei.

Cel dintâi care în România văzu chestiunea în toată claritatea ei fu d. general de divizie Mihail Ionescu, directorul general al căilor ferate, după indemnul căruia și pe bază de argumente feroviare, la care se ceru și consensul științific al Observatorului nostru Național de Astronomie, guvernul Mironescu prin jurnalul No. 548 din 30 Martie 1931 hotărî adoptarea orei Europei centrale.

Iată deci un guvern care și-a pregătit singur căderea cu o oră înainte prin faptul că a dat ora înapoi.

ARGUMENTELE DIRECȚIUNII C. F. R.

Articolul acesta, ca toate cronicile științifice publicate în „Realitatea Ilustrată” fiind bogat documentat, îl vom încheia cu un citat din expunerea d-lui inginer-șef I. Macovei, directorul mișcării C. F. R., unul din autorii introducerii orei centrale în țara noastră.

„Chestiunea orariului așa cum a fost pusă de d. W. Allen a fost privită nu atât din punctul de vedere pur teoretic (științific) cât mai ales din cel practic, deci convențional.

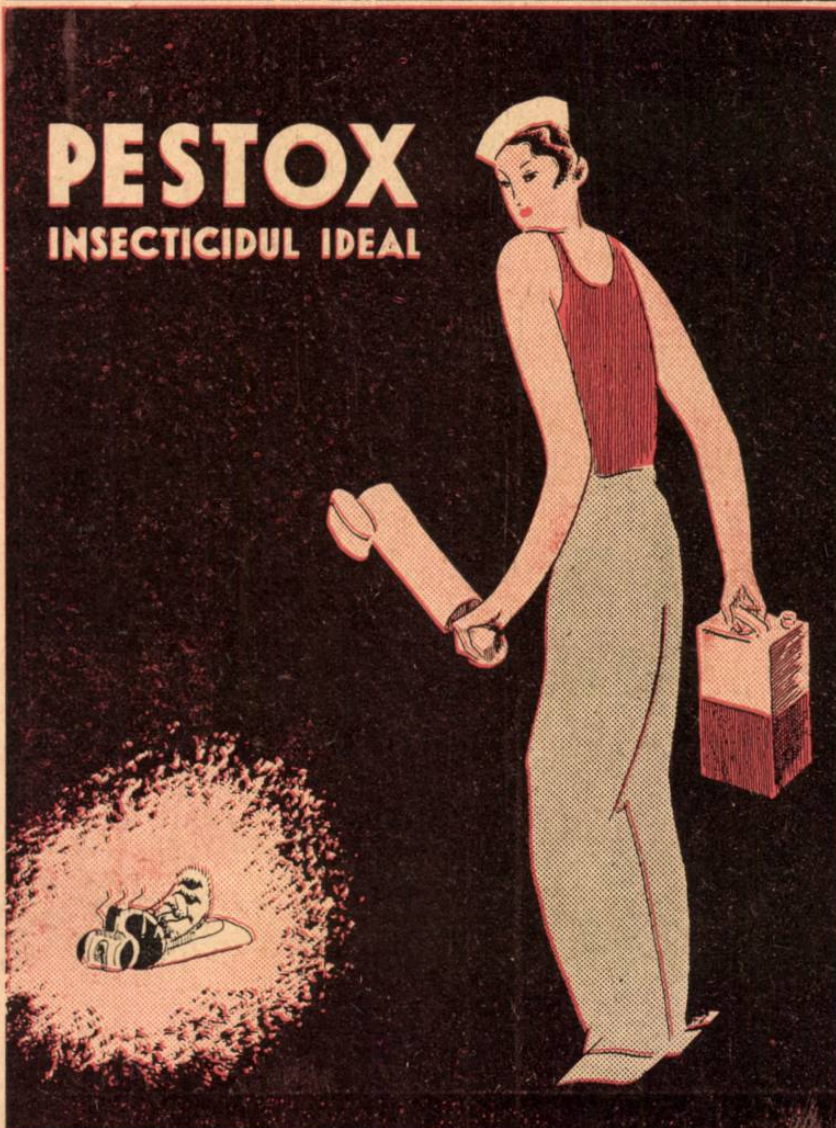
Principiul emis mai apoi ca o țară să adopte ora indicată de fusul în care cade meridianul Capitalei sale, este după noi, de natură pur convențională și uneori poate chiar injust.

Căci dacă Polonia, spre exemplu, care a adoptat ora centrală, deși cea mai mare parte a teritoriului său cade în fusul oriental, ar avea drept Capitala Lwow sau Wilno, ar trebui să ia ora orientală. Dacă la România ar fi fost încorporată și Ungaria, al cărei teritoriu cade în fusul central, ar fi trebuit să ia ora orientală adică cea a Capitalei noastre București, iar dacă Capitala noastră s'ar muta la Arad toată țara ar lua ora centrală. De altfel ținuturile alipite României, ca: Transilvania, Banat, Maramureș, Bucovina, au avut înainte de încorporare ora centrală.

Un caz tipic de nedreptate ne oferă Grecia care deși are tot teritoriul său în fusul central, din cauză că Athena e pe meridianul său 23° 40', cade numai cu 10' în fusul oriental, a adoptat ora orientală.

Nu toate statele însă au respectat această convenție căci iată Li-tuania a cărei Capitală (meridianul 24) cade în fusul oriental, totuși a luat ora occidentală; iar Rusia Europeană a cărei teritoriu se întinde pe două fusuri, se conduce — nu cum face America după mai multe ore — ci numai după o oră.

De altfel ce poate însemna ora de vară (l'heure d'été) în Franța, (Continuare în pag. 7)

DOVADA

CU PĂRUL ei negru, cu ochii ei sfredelitori, cu trăsăturile feței puțin încordate, Edith Alwin trăda un temperament sanguin, mândru, o fire impulsivă și voluntară. Mersul ei de o majestate regească cu șerpuirile unduioase ale trupului ei cambat, îți da iluzia acelor vlăstare de „sânge albastru” care-și consumă viața în flăcări dogoritoare de patimă, dintr'un impuls instinctiv nimicitor. Ceva din nesațiul libertății absolute, ceva abia perceptibil, plutea vecinic ca o mărturie de orgoliu feminin în jurul persoanei ei, în gesturile sale, în cuvintele pe care le rostea. Ca un arc permanent întins, nervii ei încordați o făceau refractară oricărei tendințe de supunere.

Prin opoziție, Robert Alwin, soțul ei, era o fire răbdătoare, calmă și iubitoare, pe al cărei fond sentimental se grefase morala unei vieți austere de laborator. Era puțin expansiv, lăconic în conversații și sobru până în cele mai mici amănunte ale vieții sale. Cine nu-i cunoștea sufletul, bănuia că acest fel de a fi, isvorăște dintr'o mândrie nelimitată, dintr'un orgoliu alimentat de succesele sale profesionale. Robert Alwin, era descoperitorul unui explozibil care revoluționase domeniile pirotehniei, deoarece reușise să concentreze în niște cristale de volum minimal, o forță uriașă, capabilă de a deslănțui adevărate dezastre. Invenția lui patentată sub numele de „alwinită” îi adusese în cel mai scurt timp o avere imensă. Solicitat de nenumărate societăți de exploatare miniere și de diverse state, încasase sume fabuloase, pentru a prepara acest explozibil. Deși tânăr, savantul chimist își câștigase într'un timp tot atât de scurt o celebritate mondială.

Nici geniul său și nici averea pe care o acumulase, n'au

Sus: O bandă luminoasă îi orbi ochii...

Jos: Toți trei urmăreau cu atenție dispozițiile lui Robert...

reusit însă să-i procure acea fărâma de fericire casnică pe care o dorea cu toată puterea sufletului său.

Edith parcă împrumutase ceva din atributele explosibilului inventat de soțul ei și reacționa cu violență și mândrie oricărei tentative de drăgălășenie venită din partea soțului său.

Îi iubea în fond. Firea ei vulcanică însă, expansiunea ei, cerea imperios aceiaș exuberanță pentru a satisface vanitatea ei feminină. Robert în laconismul și sobrietatea sa, fusese înțeles ca o fire indiferentă și mândră. Edith, prea orgolioasă ca să încerce un demers împăciuitoare pe lângă soțul ei, trăia sub imperiul unei veșnice tensiuni nervoase, hotărâtă să afecteze continuu o indiferență glacială. Timp de cinci ani, căsnicia soților Alwin, număra aproape zilnic „guerillas”-uri care înveninau în doze progresive clipele de intimitate ale căminului lor, sortit altfel unei armonii desăvârșite.

Erau amândoi în hall. Edith lungită pe o canapea, răsfoia un jurnal ilustrat, răspunzând evasiv întrebărilor soțului ei. Robert cu mâinile în buzunar, cu capul plecat pe piept, măsura cu pași mari și sacadați, distanța între pereții hallului. Torcea câțva timp firul gândurilor, apoi conversația reîncepea tăioasă, ca niște asvârlituri de cuțit.

— „Edith, de ce tonul acesta atât de disprețuitor?”

— „Fiindcă așa simt și nu vreau să-ți procur iluzii! Nu știu să te menajez câtuși de puțin!”

— „Atunci, mă urăști.”

— „Te disprețuiesc! Atât!”

— „Și de ce?”

Vocea lui Robert luase o inflexiune tandră. Edith îl privi mirată. El fixa parchetul, cufundat parcă în număratoarea bucăților de stejar ce formau podeaua. Tentaculele sentimentale fuseseră întinse pentru o clipă, apoi retrase brusc. Edith avu un gest de indiferență. Apoi spuse:

— „Așa, din capriciu! Ai putea să-mi explici de ce-ți sunt așa de dragi formulele tale chimice, pe care le introduci până și în conversația noastră intimă?”

— „Cum așa, Edith? Am vorbit eu vreodată cu tine chestiuni de chimie? Niciodată nu m'am gândit să te plictisesc cu astfel de lucruri.”

— „De sigur! Sunt sub nivelul intelectual al „domnului”, care nu poate discuta cu mine chestiuni științifice, deoarece nu posed destulă materie cenușie în creier. Sunt o păsărică, care trebuie să ciripească în timp ce „domnul savant”, făcându-și digestia, să poată urmări cu un ochi introspectiv, reacțiile chimice ale alimentelor. Astfel, nici momentele sacrificate mie nu vor fi lipsite de un caracter științific. Nu dragul meu. Viața aceasta m'a adus la o abulie complectă. Mi-e indiferent orice; bogăția ta, luxul cu care mă 'nconjuri, atențiile tale, tot, inclusiv persoana ta „ilustră”.

Robert se opri un moment s'o privească. Era rândul ei acum să plece ochii și să se ocupe de jurnalul pe care-l răsfoia.

— „Atunci să divorțăm, dragă Edith!”

— „Cred că ar fi nimerit pentru amândoi. Ai putea reveni la sticlulele tale și ceva mai mult, ți-ai putea pune chiar un grăunte de explozibil în suflet să extermini pentru totdeauna sentimentul tău chimico-conjugal, atât de plictisitor pentru tine”.

Robert răsă cu poftă și într'un elan de
...Robert arată cristalele albăstrui...

sinceră prietenie se apropia de Edith, luându-i mâna s'o sărute. Edith ca electrizată, trase mâna și sări în picioare.

— „Nu, te rog! Nu fac compromisuri. Te dispensez de orice compătimire. Să ne despărțim.”

Robert, trăda o vădită enervare. Ochii i se injectară de sânge.

— „Ești sălbatecă, Edith!”

— „Aprecierile d-tale, mă lasă complet rece!” ...Și fără să mă rostească vre-un cuvânt, ieși din hall, trântind ostentativ ușa în urmă.

Robert avu un gest spontan s'o oprească. Se reținu însă. Se îmbrăcă și plecă spre laboratorul său.

Tânărul savant își instalase laboratorul într'un parc spațios, cu alintunecoase, umbrite de arbori seculari. Își clădise această vilă singuratică nu atât din nevoia de liniște, pe care nu i-o putea oferi niciun din arterele orașului, cât din precauțiunea de a nu produce vre-un dezastru în jurul său, dat fiind periculoasele experiențe cu care se îndeltnicea.

Robert, în urma discuției cu soția sa, se hotărî să se dedice lucrărilor sale și să locuiască în micul apartament anexat laboratorului, amenajat odată după gustul Edith. Era un mic cuib de dragoste, cochet și melancolic, unde-și petrecuse însă singuratec, unicele-i clipe duioase, de adevărată liniște sufletească.

Două zile Robert nu a dat pe acasă. Aproape fără întrerupere a lucrat în laborator, până târziu în noapte. Edith știind ce atitudine va lua soțul ei în urma discuției lor, nu se îngrijia câtuși de puțin de dispariția lui. Era un caz care avusese destule precedente și toate până acum s'au sfârșit prin revenirea lui Robert, care ceda și încerca o nouă integrare a vieții sale conjugale.

Era aproape ora prânzului. Intrase de câteva momente în biroul său să consulte o carte. Era complet adâncit în lectura sa, când un foșnet caracteristic mătasei, îl făcu să ridice instinctiv capul. În fața lui, stătea o femeie blondă, cu trăsături delicate, surzătoare, urmărindu-i cu ochii gesturile lui de surprindere.

— „Cum, tu aci? Ce surpriză, draga mea Elise!”

— „Pari mai mult îngrozit, Robert!”

— „Intr'adevăr! Eram atât de adâncit în citirea cărții mele, când deodată simt ceva, așa ca un fluid magnetic, care-mi ordonă să ridic capul și să privesc în fața mea. Erau privirile tale, Elise. Știi, totdeauna am avut impresia aceasta, că privirile tale sunt magnetice.”

— „Imi pare însă, că memoria nu te servește așa de bine, în chestiuni sentimentale. Imi amintesc perfect când ne-am vorbit prima dată la facultate, mi-ai spus o mică răutate. Susțineai că privirile mele, conțin „gumă tragantă”.

— „Era și natural să-ți fi vorbit atunci astfel. Eram un chimist romantic.”

Amândoi răsău deschis ca doi școlari.

— „Dar spune-mi Elise, ce te aduce la mine?”

— „Mi-e dor de voi. Ce face Edith?”
— „Să lăsăm capitoarele „funebre” la urmă. Vino să-ți arăt o mică descoperire a mea obținută grație lui Edith. În calitate de fostă chimistă,

(Continuare în pag. 8-a)

„Miss România 1931“

D-ra Erastia Peretz a fost aleasă „Miss România 1931“.
Noua aleasă. — O îndrăgostită de natură și de muzică.
„Tia“ în intimitate. — Intre literatură și Universitate.

„MISS ROMANIA 1931“

REALITATEEA ILUSTRATĂ, credincoasă tradiției de a evidenția în fiecare an, în cadrul unui impozant concurs, pe cea mai frumoasă fată din România, a procedat și anul acesta la alegerea unei „Miss România“.

Intr'adevăr, după ce filmul „Parada Frumuseții“ n'a dat rezultatele așteptate „Realitatea Ilustrată“ a hotărât ca alegerea să fie făcută de un juriu competent, compus din artiști, pictori și sculptori și din literați, care s'a întrunit zilele trecute, pentru a examina cele câteva mii de fotografii, sosite din toată țara.

După ample deliberări juriul a acordat titlul de „cea mai frumoasă fată din România“ (Miss România) domnișoarei *Erastia Peretz*, fiica d-lui profesor universitar *Ioan Peretz*, fost director general al Teatrelor.

PERSONALITATEA ALESEI

Domnișoara *Erastia Peretz*, — *Tia*, după cum îi spun cei din familie, — a implinit vârsta de 17 ani, termină acum ultima clasă de liceu și urmează să dea bacalaureatul, pentru a intra în Universitate.

„Miss România“ 1931 în costum național. („Fotoglob“ — I. Barasch)

a
f
o
s
t
a
l
e
s
ă

D-ra ERASTIA PERETZ

Blondă, cu ochii verzi și talia înaltă, tânăra aleasă răspândește în jurul ei un farmec deosebit, farmecul simplității, al modestiei, îmbinat cu parfumul suav al unei tinereți scilicitoare, de voioșie.

INDRĂGOSTITA DE NATURĂ

„Miss România 1931“ și-a trăit toți anii copilăriei în mijlocul naturii într'o comună de lângă Iași, unde familia Peretz posedă un conac. Zilnic se pierdea printre valurile înalte de grâne verzi sau coapte, printre mările de maci sau prin livezile umbrite de pomii plini de roadă.

Și această natură i s'a împănțat adânc în suflet, *Erastia Peretz* păstrând din toate gesturile și acțiunile ei, acea simplitate, acea naturalețe proprie sufletelor mari, descătuate de dogmele sufocante ale convenționalismului.

Un întîm al casei povestește următoarea întâmplare nostimă, petrecută pe vremea când „*Tia*“ avea numai 4 ani și când părinții se obicuiseră cu lipsurile ei de câte o oră-două de acasă. Dar într'o zi trecuse vremea prânzului și micuța încă nu se întorsese. Toată familia pornise în căutarea ei și într'un târziu, când soarele pornise spre apus, au găsit-o pe prispa unui gospodar între alte patru femei, torcând cu cea mai desăvârșită seriozitate, — ca o autentică țărăncă, — dintr'un fuior de lână înfipt în caier, și scurgând firul subțire și bine răsucit, pe fus.

LITERATA

Nici până astăzi nu s'a despărțit de această mare prietenă a ei, *Natura*, care i se oglindește în ochi, în gesturi și în vorbe.

Și am mai descoperit-o undeva. Întâmplător, am găsit pe birou un caet de versuri, slove mărunte, de mașină, versuri de toate dimensiunile, aranjate în strofe, montate în pagini curățate și fixate într'o legătură de piele.

Mi s'a părut la început că este

o colecție de versuri din cei mai străluciți autori ai noștri. Intr'adevăr, sentimentalismul lui Eminescu, dragostea de glie a lui Coșbuc, severitatea ritmice a lui Vlahuță și splendoarea versurilor nestemate ale lui Macedonsky, și-au dat întâlnire în versurile *Erastiei Peretz*, formând un stil nou plin de soare și de scânteei metalice, concentrate de oglindirea poate prea matură pentru vârsta autoarei.

Am citit câteva din ele. Și versurile curg lin, ca murmurul unui pârăiaș, ce se strecoară printre pietrele care îi ațin cursul. O inspirație fenomenală și totul natural, atât de natural încât îți face impresia că trăești în lumea romantică a speranțelor, a dorințelor, a frumosului nemărginit.

În afară de versuri, „*Miss România*“ a scris două romane, care vor fi date în curând publicității.

POLIGLOTA ȘI MUZICANTA

Domnișoara *Erastia Peretz*, vorbește la perfecție franceza, engleza și germana și unul din romanele ei este scris în franțuzește și va fi editat în foarte scurtă vreme de o mare casă din capitala Franței.

Când e emoționată „*Tia*“ se așează la pianul din salonul somptuos și degetele ei alunecă ușoare, ca un sbor de libelulă, peste clapele de fildeș, pierdute într'o sonată de Chopin sau într'un lied de Schubert, autori de cari este îndrăgostită.

Când dorul infinitului i se strecoară în suflet, „*Tia*“ se acompaniază și vocea ei are reflexe de argint care unduiesc în semiobscuritatea încăperii.

Iar când tinerețea își manifestă drepturile „*Tia*“ cântă chansonete italienești sau romante pasionate, accompaniindu-se la ghitară.

„TIA“ ÎN INTIMITATE

S'a cam lăsat așteptată. Venia de la școală. O emoție îndreptățită îi îmbujoră obraji, când auzi vvestea

alegerii. Dar s'a stăpânit. Spiritele mari sunt totdeauna stăpâne pe situație.

Și calmă, s'a așezat la biroul din bibliotecă.

— „Vrei să măntrebi ceva? N'aș avea ce-ți răspunde. Mă simt oarecum emoționată, după vestea pe care am primit-o. Și pe urmă, ce-aș putea să-ți spun eu, care am împlinit abia 17 ani. Crede-mă te rog, jocurile copilăriei și studiile nu mi-au mai dat timpul să rețin amintiri...”

Totuș văd ca prin vis spectacolele de mare montare dela Teatrul Național, unde tatăl meu era director. Mai ales îmi amintesc minunatele versuri din piesele lui importante, „Mila Iacșici” și „Bimbașa Sava” din care știam pasagii întregi pe de rost”

Domnișoara Peretz scoase din bibliotecă două cărți, legate în piele maron.

— „Iată poezii mei favoriți: Baudelaire și Verlaine. Ei îmi sunt cei mai buni prieteni, după părinți. Cu ei mă'nțeleg cel mai bine. Prieteni sinceri și tăcuți. Lor le poți spune tot ce ai pe suflet, fără riscul ca mărturisirea ta să fie contrazisă sau comentată. Pe de altă parte, bieții mei amici nu mă obligă să mă entuziasmez pentru sentimentele sau sfaturile lor”.

— „Ce-ai de gând, dudue, pentru mai târziu?”

— „Uite, după ce termin bacalaureatul, voi studia literele, pentru a mă dedica fie profesoratului, fie literaturii. Dar ce văd, caetul meu de versuri pe masă? Cine ți l-a dat?”

Și o roșăță subită îi coloră din nou obrazii.

— „Ai citi ceva din el? Să știi că nu sunt decât câteva încercări, fără prea mari pretenții. De altfel am prea puțin timp pentru versuri. M'am ocupat mai mult cu proza și cei cari au citit pasagii din romanele mele, mi-au spus că... ei

D-ra ELENA MISCHIU, aleasă a doua.

bine... da.... mi-au spus că sunt destul de bune Dar să nu crezi, te rog, că-mi fac un titlu de glorie din asta”.

Domnișoara Peretz trebuia să se ducă la croitoreasă. Timpul plecării era foarte apropiat. Și când o tânără fată trebuie să plece la croitoreasă, pentru toalete, înțelegeți că orice insistențe și încercări devin zadarnice.... Restul cred că se'nțelege...

Revista noastră va publica în numerele viitoare, câteva din versurile domnișoarei Erastia Peretz, adevărate boabe de mărgăritar.

Pentru locul al doilea a fost menționată d-ra Elena Mischiu, care a obținut la concursul din anul trecut, titlul de „Miss Oltenia. In vârstă de 19 ani, a doua aleasă a „Realității Ilustrate”, este de o drăgălășie nespusă, care-i conturează frumusețea clasică.

D-ra Păpușa Vlasiu, a treia noastră aleasă, — purtătoare anul trecut a titlului de „Miss Ardeal”, — împreună farmecul părului negru ca abanosul, cu nemărginirea întunecată, care se pierde în ochii ei.

Dar despre alesele noastre de mai sus, vom reveni în numărul viitor.

Din plăcerile automobilismului în America

D-na Wilkowski, conducea automobilul său pe străzile Detroitului. La un moment dat, când opri-se mașina, un necunoscut sări alături de conducătoare și amenințând-o cu revolverul, o sili să conducă într-o anumită stradă. Pe drum când banditul trecu la volan, doamna sări din mașină și o rupse la fugă, scăpând cel puțin cu viață.

Unicul remediu pentru distrugerea completă a gândacilor, ploșnițelor, puricilor, moliiilor, muștelor precum și a insectelor vătămătoare florilor, plantelor și animalelor, etc. este :

„EXTRA-KATOL“

praf extras din flori japoneze și inofensiv pentru sănătatea oamenilor cât și a animalelor. Certificat sanitar legalizat de Legațiunea României din Tokio sub No. 5449 din 13 IX 1929

Fabrica AZUMI & Co. Ltd.
Osaka-Japonia

Exclusivitate pentru România,

Narcisse H. Balthazar

Strada Șelari No. 7
București, I.

CĂTRE CONCURRENTELE CONCURSULUI DE FRUMUȘETE

Vă complectati frumusețea D^l întrebuintând PUDRA DE OREZ

OCEAN BLEU

de

Lubin

PARIS

Cea mai aderentă, fină și inofensivă
Delicios parfumată cu miros
turburător

OCEAN BLEU

Lubin
PARIS

SI PRETUTINDENI
La Paris PUDRA TRIANON
ESTE PREFERATA

ONDULAȚIUNI PERMANENTE
CU NOUL APARAT FACE

FRIZERIA I. BEER

MOȘILO, R 53

TELEFON 38182

Cu o oră înapoi (Urmare din pag. 2)

decât o încălcare a principiului.

În desbaterile cari au avut loc la Paris, cu ocazia introducerii orei de vară, Painlevé, pe atunci ministru de instrucție publică, susținea: „les occupations de la vie sont réglées de façon conventionnelle par l'horloge et non pas par l'heure réelle”, iar Lecornu de la Academia de științe spunea că Academia nu trebuie să se amestece în această chestiune care cade în sarcina guvernelor. El amintește că Academia a făcut declarațiunea că „sistemul fuselor orare nu ridică nici-o chestiune de teorie care să justifice intervenirea ei”.

La fel ca și Academia din Franța, *Comitetul Național Român de Astronomie*, întrunit în ziua de 4 Aprilie 1931 sub președinția d-lui profesor N. Coculescu constată că față de schimbarea orariului, preconizată de direcțiunea generală C. F. R. știința nu poate avea nici-o atitudine, chestiunea rămânând să fie discutată mai mult din punct de vedere social și economic.

Dacă se privește o hartă C. F. R. se poate vedea că avem 15 puncte de legătură internațională ca: Stamora Moravița, Clucent, Jimbolia, Curtici, Pecica, Salonta Mare, Episcopia Bihorului, Valea lui Mihai, Halmei, Dragoș Vodă, Băcicoiul Mare, Valea Vișăului, Grigore Ghica Vodă, Schit și Ștefănești, cu Jugoslavia, Ungaria, Cehoslovacia și Polonia, țări amice nouă și conduse de ora centrală, pe când cu vecina Rusie cu a cărei oră mergem, nu avem nici o legătură și relație.

Și deasemenea că Meridianul Estic al Poloniei 28° 15 trece prin Soroca — Reni — Cavarua, lăsând către Vest cea mai mare parte a țării noastre, care prin analogie cu Polonia poate avea fără inconvenient aceiași oră, adică ora centrală.

Diferența de orarii provoacă mari neajunsuri în stabilirea de legături de trenuri internaționale, nu pentru că trebuie a se da minutarele ceasornicelor de frontieră cu o oră înainte sau înapoi, ci deoarece știința mesururilor de tren impune între altele, plecări și sosiri de trenuri la ore convenabile în capitalele țărilor pe cari le leagă. O plecare mai de vreme de ora 7 și o sosire mai târzie de ora 23 sau 23.50 se consideră ca nepotrivită. Orice deplasare a acestor ore, lipsește publicul de mijloacele de comunicație frecvente și eficiente ale orașelor, le diminuează timpul de odihnă de noapte, iar trenurile riscă a avea o frecvență puțin intensă.

Un tren care ar pleca la ora 7 din Viena și ar sosi după ora 24 în București, este neconvenabil. Acelaș tren cu ora centrală sosește după ora 23.

În conferințele internaționale ale orarilor, acest neajuns a putut fi înregistrat foarte adeseori, multe legături neputând fi stabilite din această cauză iar altele s'a recurs chiar la sistemul condamnat al opririi trenurilor, timp nejustificat, în anumite stații intermediare, ceea ce ocaziona și supremația unora față de altele.

Fiecare țară își are graficul său de mers de tren stabilit pe condițiuni de veracitate, legături, încrucișări, etc. Punerea lor în concordanță de frontiere în cazul diferenței de orarii, mai ales când se traversează aceleași frontiere de mai multe ori, implică deplasări sau denaturări a graficului cu urmări dezastrabile celorlalte trenuri. Așa e cazul liniei Grigore Ghica-Vodă — Satu Mare unde aceleași trenuri trec de 4 ori frontierele (Grigore

Ghica-Vodă, Valea Vișăului, Dragoș Vodă și Halmei).

În sistemul actual citirea unui mers de tren fie el de călători, fie direct de marfă internațional ne dă un timp aparent, cel real obținându-se prin operații de adăogiri sau scăderi de ore sau minute.

Trenul Orient Expres care pleacă la ora 19,50 din Paris și sosește a treia zi la ora 18,25 în București, parcurge această distanță în 44 ore 25' iar nu în 46,25', după cum ramura ce pleacă din Amsterdam la

19.02 și sosește la 18,25 o parcurge în 45°43' în loc de 47°23' cât se citește în livretul de mers de tren.

În întreaga literatură a orarilor, nicăieri nu apare România cu mândrul său nume, suntem pur și simplu aruncați la urmă ca stat Balcanic.

Dacă pe toate țărîmurile ne străduim pentru occidentalizare, adoptarea orei Europei Centrale va contribui în acest sens.

Argumentarea direcției C. F. R. e desigur interesantă.

Schimbarea orei are desigur și avantaje și dezavantaje.

Ea e bine venită pentru a ne a-

trage atenția în fiecare zi și în fiecare oră asupra acestui material invizibil numit TIMP, din care e țesut întregul fir al vieții noastre.

Poate odată cu schimbarea orei vom adopta și noi deviza engleză: „Time is money” (timpul e bani).

Trebue dar să fim recunoscători d-lui inginer Macovei, membru în Comitetul Național de Astronomie, că ne-a dat timpul cu o oră înapoi.

Ce păcat că direcția C. F. R. nu ne poate da și anii înapoi pentru a avea în 1921 experiența vieții din 1931.

NEPTUN

Femeia la sport

Mare senzație în cercurile sportive, și amatorilor de tenis. Lumea așteaptă cu interes sfârșitul matchului, și cu aceasta triumful învingătorilor. — Ce emoție, dacă mingea a fost aruncată de mâna rutinată a maestrului, în timp ce partenera sa, gingașă și iute, apără cu înfocare jocul. — Si când o vezi mai de aproape: Ce gingășie a corpului, ce minunat schimb de mine, ce lăcu atrăgător în ochi. — Dar cel mai frumos, este părul ei mătăsoș, ușor ondulat și cu un lăcu discret. —

Cu mâna-i mică ea dă părul dela tâmple, iată, acum părul mai era în desordine dela mișcările iute ale jocului, și acum iar are forma sa corectă, și ea surâde înțeleghătoare. Si noi prindem din această convorbire între cei doi jucători câteva cuvinte: „Foarte simplu, îngrijire permanentă cu Pixavon Shampoo.”

Păr frumos prin Pixavon Shampoo. Nu conține sodă! Un plic ajunge pentru 2 întrebuințări, și costă numai Lei 10'—.

PIXAVON

acum și Pixavon-Shampooon!

Pixavon Shampoo nu este un Shampoo simplu (săpun în praf parfumat) Pixavon Shampoo este un mijloc de primul rang de a îngriji părul, conținând aceleași ingrediente ca și Pixavonul lichid.

Dovada (Urmare din pag. 4)

cred că te va interesa.

— „Cum așa, Edith a început să se ocupe de chimie? Tocmai ea care dovedea o aversiune atât de puternică contra acestei științe?”

— „Da, închipe-ți. Aportul ei însă este indirect. Certându-mă cu ea, m'am închis aci și am lucrat.

— „A quelque chose malheur est bon!”

Bătrânul chimist Iosef Beller, ajutorul lui Robert, care lipsise câteva zile din laborator, auzind că e vorba de o nouă descoperire de care nu știa încă nimic, se atașă și el grupului. Robert răsturnă în palmă, dintr'un borcănaș de sticlă, niște cristale albastrii, și arătându-le amicilor săi, spuse:

— „Vedeți? Fiecare din aceste cristale, are o putere explozibilă de două ori mai mare ca „alwinita”, și lăsând orice modestie deoparte, ași putea spune că m'am întrecut chiar pe mine.

— „Ești genial, Robert” spuse cu admirație Elise.

— „Certitudine care nu te-a împiedicat totuși, să-mi refuzi mâna și să te căsătorești cu domnul Baron Heinrich de Staufenek. Te-a tentat desigur diplomația. De altfel, te înțeleg. Heinrich era baron, diplomat, consul, pe când eu, un biet chimist ale cărui haine miroseau urit și pe deasupra mai era și îndrăgostit.

Ajunși din nou în birou, Robert începu să istorisească Elisei, cearta care se iscase între el și Edith.

— „La început credeam că mă bravează. Acum, am început să mă îndoiesc de sentimentele ei față de mine. Ași vrea să știu adevărul. Ideia aceasta mă torturează îngrozitor și nu o pot combate decât cu o muncă istovitoare. Tu ști doar cât o iubesc. Ași dori s'o forțez să-mi divulge adevărul. Imi trebuie o dovadă. O dovadă care s'o dezarmeze definitiv. Suferim altfel amândoi, inutil. Viața noastră a ajuns o monstruoasă. Dacă-mi ești într'adevăr o bună prietenă, vorbește-i tu. Fă-o să mă înțeleagă.

— „Edith e mult prea mândră și încăpățanată ca să capituleze așa ușor. Risc să-i pierd pentru totdeauna prietenia”.

— „Totuși, Elise, trebuie să încercăm. Prietenia mea îți va fi o pavază.

— „Dar cum, Robert? N'am nici o idee... Nu știu cum”. Stăteau amândoi, unul în fața celuilalt, plimbându-și privirile pe tavan, pe bibliotecă, prin cămară, ca și cum ideile ar fi fost atârinate sub for-

colț obscur și prăfuit al pereților. Privirile lor se întâlneau de câteva ori și fiecare, trăda pe figura sa o naivitate atât de accentuată, o gravitate atât de comică încât izbucniră în răs.

Deodată figura lui Robert, se insenină, ochii îi sclipiră și într'un gest de expansiune, apucă mâna Elisei.

— „Am găsit! Beller! Chiamă-l te rog și pe Adolf”.

Iosef Beller și Adolf Wurm, cei doi ajutoari ai lui Robert, intrară în biroul acestuia. Robert, se așeză la masa sa de scris. Elise urcă pe un colț al biroului privea curioasă să afle cât mai repede ideea prietenului ei. Toți patru ca niște adevărați conspiratori, adunați în jurul șefului, urmăreau cu atenție dispozițiile acestuia. Și pe măsură ce le explica planul său, pe figura lor începea să apară o mică satisfacție anticipată, că vor contribui la înfrângerea orgoliului unei femei, căreia fiecare avea să-i reproșeze câte o mică jignire ascunsă în culele sufletului.

* * *

Era seară. Edith rămăsă singură de câteva zile, într'o încordare crescândă, aștepta cu nesațiu momentul întoarcerii lui Robert ca să-i biciuiască atitudinea cu o indiferență și mai glacială ca până acum. Cu cât își impunea însă mai mult această atitudine, cu atât parcă simțea cum mândria ei începe să capituleze, cum dragostea ei pentru Robert, topește cea graniță arbitrară a atitudinii ei.

Era adâncită în speculațiunile acestea de analiză sufletească când servitoarea îi anunță vizita Elisei de Staufenek. Aceasta intră brusc în salonașul în care se afla Edith, cu respirația întretăiată, cu ochii mari deschiși de groază. Intreaga ei atitudine, trăda o puternică emoție nervoasă, o înfrigurare care-i făcea mâinile să-i tremure, să gesticuleze incoherent.

— „Edith, Edith, e în mare pericol... Robert... cred că a înecut! Nu știu ce să cred...”

Edith, ea însăși un snop de nervi, contaminată de atitudinea prietenii ei, neștiind ce să înțeleagă din frazele abrupte ale Elisei, o urmărea cu privire de groază, fixă, halucinantă.

— „Explică, repede! Nu înțeleg nimic”.

— „Un moment... o clipă... să respir... Robert trebuie să fie arestat astăzi seară neapărat. Dacă nu va cădea în mâinile poliției, va fi asasinat.”

— „Nu înțeleg de ce?” Tipă Edith, bătând din picior. Ochii-i erau plini de lacrimi.

— „O clipă, te rog”.

Edith își mușca degetele, plângea, alerga prin odaie, într'o agitație fureibundă. Iși trecea nervoasă mâinile prin păr, buimăcită, neștiind ce să facă, ce să spuie, ce decizie să ia...

— „Spune mai repede... Elise... te conjur!”

— „Știi... Robert intrase în tratative cu bărbatul meu, cu Heinrich ca să cedeze Mexicanilor dreptul de fabricație a alwinitei. Convenise cu el prețul de 2.000.000 dolari. Robert însă, a refuzat și s'a amestecat într'o afacere comunistă, cu niște reprezentanți ai Sovietelor, cari i-au oferit patru milioane. Acești oameni însă, sunt niște bandiți, niște bestii. Heinrich prin legăturile sale cu siguranța, a aflat că poliția secretă cunoaște toate demersurile și combinațiile lor, care sunt oribile. Spionii acestia, vor să-l oblige pe Robert să ia parte activă la un asasinat pe motivul că ei nu știu să mânuiească explozibilul. Vor să asvârle în aer casa generalului Kirilov, care adăpostește câțiva dușmani ai regimului sovietic. Poliția va căuta să-l aresteze încă azi noapte. Dacă întâmplător însă, Robert va reuși să scape, situația lui devine și mai gravă. Bestiile cele roșii, îl vor extermina ca pe un complice inutil, bine înțeles, după ce vor cunoaște secretul explozibilului.

Aceasta e numai nebunia banilor! Setea de avere!...”

Edith înghesuită de groază într'un scaun, tremura. Lacrimile îi curgeau dealungul obrazilor, dinții îi clănțăneau ca într'o atmosferă de frig polar. Broboane de sudoare apăreau pe frunte mici, dese, alunecând până la arcadele sprincenelor.

— „Trebuie să-l găsim pe Robert neapărat!” strigă Edith. Și fără să mai aștepte răspunsul Elisei, în câteva clipe se îmbracă și amândouă pleacă cu o mașină la laboratorul lui Robert. Ajunse aci Edith încercă ușa intrării principale. Era închisă. Sună. Nimeni nu răspunde. Inconjură casa să vadă o fereastră luminată. Tot laboratorul era cufundat în întuneric. Ii veni ideea să încerce ușa scării de serviciu. Elise suna încă la intrarea principală. Edith încercă ușa intrării de serviciu. Era deschisă. În surescitarea ei se năpusti înăuntru. Deodată, se simți apucată de patru mâini vânjoase. O pătură îi acoperi capul. Un mic țipăt înăbușit și totul intră în tăcere.

Ușa intrării principale se deschise.

— „Bună seara Elise.

— „Adio! Robert. Țineam numai să-mi iau rămas bun delă tine. Nu voi mai avea niciodată curajul s'o văd pe Edith. Dacă ași fi încercat eu o astfel de groază, ași fi murit. Nu mai pot sta în picioare. Iartă-mă, sunt, sfârșită, anihilată.”

Și înainte de a aștepta orice răspuns, se urcă în mașină și plecă.

Robert rămase o clipă ținut locului. Vroia s'o cheme, să-i răspundă. Din atitudinea Elisei înțelese însă întreaga situație. Fugi spre intrarea de serviciu. Două umbre se apropiară de el.

— „S'a făcut! Puțină emoție și atât. Nu e nici un pericol. Am legat-o așa ca să se poată desface și am pierdut lampa electrică de buzunar așa cum ne-am înțeles.

— „De data aceasta, veți fi Dvs. cel învingător!”

— „Bună seara. Vă mulțumesc

din suflet la amândoi, și ție Beller și ție Wurm.

Pașii se depărtară. Scârțâitul pietrișului se pierdu din ce în ce, vădit parcă de o surdină.

Robert privi spre o fereastră unde zări pentru câteva clipe o lumină. La altă fereastră, apăru din nou, aceeași fașie luminoasă. Acum era în biroul său. Lumina dispăru. Cineva încerca ușa intrării principale. Robert se așeză pe o bancă, în apropierea clădirii. Deodată, o bandă luminoasă a unei lămpi de buzunar îi orbi vederea. Întoarse capul. Un strigăt de fericire desneajduită se auzi străpungând noaptea, ca o chemare fiరోasă.

— „Robert!

— „Edith!

Intr'un elan nestăpănit, Edith căzu în brațele lui Robert plângând în hohote.

— „Fugi, Robert. Să fugim amândoi! Vreau să fi liber! Nu vreau să ne despărț.

— „Ah, prostii, draga mea. A fost o confuzie... Vocea calmă a lui Robert, o făcu să tresară, nedumerită.

— „Cum confuzie? Ce sunt cuvintele acestea fără șir... Nu înțeleg.

Edith se ridicase în picioare. De sigur, dacă ar fi fost lumină, s'ar fi putut vedea sclipirea de mânie a ochilor ei.

— „Eu însă dragă Edith am înțeles că mă iubești. Și asta mi-e suficient!

— „Ce infamie” scrâșni Edith cu o voce înăbușită, tăiată de lacrimi.

— Un hohot de plâns nervos ca un torent îi sgudi tot trupul Robert o cuprinse în brațe....

Încet ca unui copil, plânsu i-se topi în suflet. Rar câte un suspin lung îi brăzda respirația. Într'un târziu, Edith istovită de groază prin care trecuse cu capul rezemat pe pieptul lui Robert, visa... Era prima lor seară de ideală armonie conjugală.

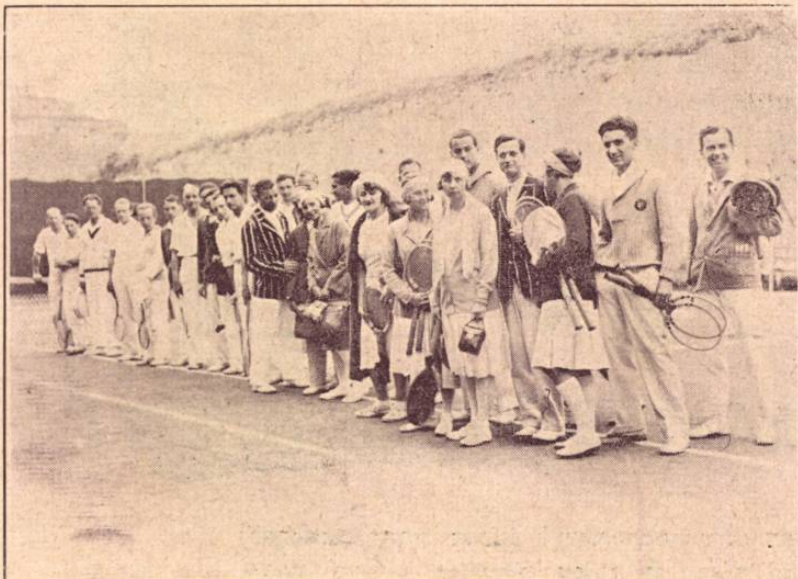
FRUMOȘII DINȚI ALBI

Frumoșii dinți albi atrag toate privirile. Dinții galbeni sunt desagreabili și supărători la privirile altora, nlăturând tot farmecul.

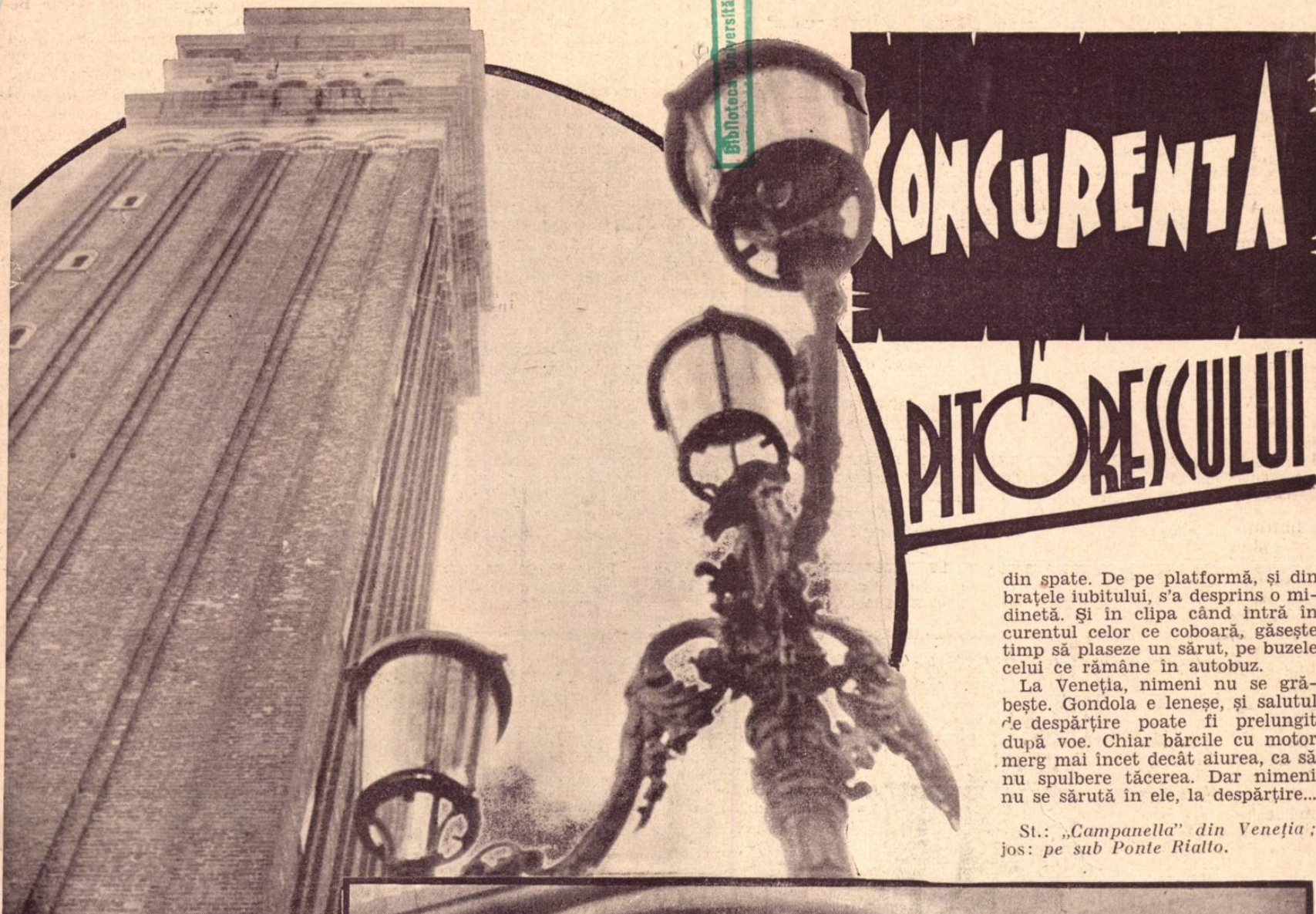
Dacă doriți ca dinții Dv. să fie mai albi, neatacabili cariei și ca gingiile să fie mai ferme și roze, începeți a întrebuința KOLYNOS-ul. Veți fi încântat de rezultat. Nimic nu-i egalează. Unica sa spumă antiseptică, pătrunde în fiecare gaură și crăpătură.

El scoate urata peliculă galbenă de la suprafață, neutralizează acizii și omoară microbii periculoși gurei, cari provoacă caria. Încercați KOLYNOS-ul 10 zile consecutiv — veți constata și resimți diferența.

Tennis internațional

Echipele care au jucat la concursurile internaționale: dela Belgrad.

din spate. De pe platformă, și din brațele iubitului, s'a desprins o mindință. Și în clipa când intră în curentul celor ce coboară, găsește timp să plaseze un sărut, pe buzele celui ce rămâne în autobuz.

La Veneția, nimeni nu se grăbește. Gondola e leneșe, și salutul de despărțire poate fi prelungit după voe. Chiar bărcile cu motor merg mai încet decât aiurea, ca să nu spulbere tăcerea. Dar nimeni nu se sărută în ele, la despărțire...

St.: „Campanella” din Veneția;
jos: pe sub Ponte Rialto.

A sosit vacanța; o sută de societăți și companii de turism, ne invită să pornim, cu alba „Dacia” sau cu severul „Regele Carol” spre Istambul, să ne îndreptăm spre Nisa sau spre expoziția colonială dela Paris. Cutare companie de navigație ne descrie farmecul regiunilor polare, cu pinguini și aurore fabuloase; prospecte colorate exaltă idila venețiană... Pitorescul e în mare concurență...

Realitatea însă, e departe de poezia litografică a prospectelor, turistice...

De pildă, idila venețiană... Unde se ascunde legendara idilă venețiană?

Am căutat-o pe *Canale Grande*, la Lido, pe *canali*. Am căutat-o, cu fascia de lumină a unei lămpi electrice de buzunar, pe sub punte; noaptea am aruncat priviri indiscrete sub baldachinele gondolelor. Nicăiri însă, imbrățișarea candidă și visătoare, idila venețiană în cântec de mandolină.

La Veneția n'am văzut nici un sărut. Seri idealizate de lumina lunii, nopți de supremă vrajă. Și nici un sărut!...

La Paris însă, frecvența sărutărilor pe stradă, concurează pe a salutului. Autobuz grăbit. Stop. Repede, șase inși coboară, busculați

Amorul venețian... Unde e amorul venețian?...

Americanii, cu simțul lor turistic foarte dezvoltat, vor să vadă amorul venețian. Și cer cu insistență ghidului, să le arate gondole cu lampioane, cum au văzut ei la cinema, în *Je sais tout-ul* de odinioară, sau în *Guide Bleu*. Unde sunt idilele pe apă, cu serenade cântate din gură și din mandoline, de gondolieri?... Unde sunt festinele nocturne, cu valuri de roze și șampanie, sub felzele gondolelor negre?...

Turistul american vrea să verifice personal versurile lui Musset, pe care ghidul i le prezintă în aspră traducere engleză:

*Et qui dans l'Italie
N'a son grain de folie,
Qui ne garde a l'amour
Ses plus beaux jours?*

Americanul constată că nu are nici o sămânță de nebunie, deși se află în Italia, și ne întreabă ce trebuie să facă, pentru a găsi amorul venețian.

Seară lucioasă, ca de mătase vănătă și roză.

— A sosit clipa încântătoare,

Signor, să contemplați idila venețiană...

Și călăuza armeană, cu fața lucie ca o măslină, sare în canot-automobil, întinzându-ne mâna, ca să sărim după el.

San Giorgio, în fața palatului ducal.

Stopăm în larg, lângă două gondole imobile. Sunt iluminate de roze și lampioane. Înăuntru, câte o pereche costumată și mascată; iubiții se țin de talie. Un gondolier, în picioare, în costumul clasic, format din cămașe de flanelă, pălărie de fetru și brâu colorat, cântă o barcarolă, acompaniat de coarde pisicate sonor.

În fine, idila venețiană...

— Signore, ce voiți să vă cânte?..

Englezoaica din barca-automobil vecină, care privește ca și noi spectacolul tandru, răsfoiește ghidul și comandă sec, cu tonul cu care ar comanda un cocktail prohibit:

— *O sole mio...*

Gondolierul se execută.

Un tânăr american studiază cu atenție mecanismul de pornire automată a bărcii.

Deplâng decadența idilei venețiane.

Un personaj necunoscut ne atinge gondola cu barca sa automobila, și-mi spune:

— La Verona, patria Capuleților, a lui Romeo și a Julietei, „*Casa Julietei*” este o cârciumă!...

Suspina. Apoi:

— Amorul venețian, signore, n'a dispărut probabil. Dar nu în fiecare seară, mai ales pe o căldură ca asta, se găsește câte un îndrăgostit ridicul, care să-și cânte în gondolă iubirea. Americanii însă ne cer să le arătăm iubirea venețiană, cu mandoline și lampioane. De-accea — dvs. vă pot spune fiindcă nu sunteți american, — avem două gondole împodobite cu lampioane, în care am angajat doi figuranți, cari să suspine în fiecare seară la lună. Dragoste... Cum la Venetia toți gondolierii suferă, din cauza umidității, de un guturai cronic, și nu cântă niciodată, — barcarola acestor bachelieri e o legendă, — am angajat un cupletist francez, care vocalizează în gondolă serenada de Tosselli.

De-asemeni se stinge pe zi ce trece obiceiul venețian, de a cânta din mandolină.

— Dar cupletistul era acompaniat la mandolină, — observ eu.

— Nu, signore, celălalt muzicant e un rus, care cânta din balalaică!...

Gondolă cu îndrăgostiți veritabili.

— Comandantul fascist Saturnino Alsina, cu doamna.

— Așa dar, cei ce se țin de talie în gondolă, pe lună, nu sunt totdeauna figuranți, angajați de interesele turismului?...

— Cine v'a spus aceasta? mă întreabă Gregorito, barcarolul tânăr, încruntând ușor din sprâncenele subțiri ca de femeie.

— Un necunoscut.

— Face jocul elvețienilor sau al germanilor. Nu vă puteți închipui câte interese sunt în luptă, pe terenul turismului.

Societățile de turism au agenți secreți, spioni, defăimători. Concurența e atât de mare, încât nu mai e de ajuns reclama pozitivă, ci s'a trecut la arme negative, de defăimare și depreciere a valorilor turistice adversare. Se desfășoară o patimă excesivă în această luptă a turismului internațional. Oare Italia are nevoie de trucuri turistice, ca să atragă pe străini?

I. Z.

SĂNĂTATE PRIN

DIANA

FRANZBRANNTWEIN

Les Parfums de Murry PARIS

NARCISSÉ-BLEU

EAU DE COLOGNE
LOTIONS
EXTRAIT-PARFUM
POUDRES
ROUGE DE BUZE
INALTERABIL, NU EȘTE NICI DUPĂ
MÂNCARE ORI TRANSPIRAȚII

CONCESIONAR
NARCISSÉ H. BALTHAZAR
STR. SELARI, 7 • BUCUREȘTI

Tinerete și frăgezime prin MACK'S KAISER BORAX
Intrebuințați-l zilnic în apa Dv. de spălat. Neîntrecut pentru îngrijirea pielii și a frumuseții

Toată lumea eleganta

POARTA CEASORNICUL
HARWOOD

Care merge neîntreput cu precizie și nu trebuie întors niciodată. Înlocuiți ceasornicul pe care-l purtați cu ceasornicul

HARWOOD

Cronica cinematografică

DELA „Marocco” și „Luminile orașului” putem spune că n'a mai fost nici un film cu adevărat bun. Iată de ce cronică noastră a avut intermitențe. Am oroare să imbrac haina profesorului, care dă note. Și în genere îmi displace să vorbesc de rău. De altfel critica trebuie să fie mai ales constructivă, să explice și să se entuziasmeze de ce e bun, iar nu să atace ceiace-i mediocru. Tăcerea pură și simplă e poate încă cea mai bună sancțiune împotriva artei de calitate proastă. De-aceea, când nu pot lauda, prefer în genere să nu scriu de loc (afară, bine-înțeles, de cazul când cutare film prost este interesant, tocmai pentru că ne prezintă, ca mărite cu lupa, anumite greșeli ce trebuiesc evitate).

Operetele nemțești au ajuns o catastrofă. Pentru 3-4 bucăți într'adevăr încântătoare, pentru succesul pe care l-a avut acest gen la început, s'a creat un curent care amenință să invadeze ca un potop. Pretutindeni vedem anosteli de acestea cantante și dansante, cu cuplete de o valoare muzicală nulă și umplute cu un text direct cretin. În condițiile astea devin preferabile „Broadway Melody” sau „Cilly”. Cel puțin avem, în „B. M.” actori minunați, iar în Cilly o dansatoare fără pereche. S'apoi din punctul de vedere al condițiilor materiale de realizare, super-revistele americane sunt mai agreabile decât operetele nemțești. E în ele oarecare belșug, o opulență și o bună calitate a decorurilor, a aparatului, etc., care, în lipsă de alte însușiri, este totuși ceva pozitiv.

Cauza pentru care se aduc în neștire asemenea fade producțiuni germane este, că populația orășenească știe destul de bine nemțește și aproape de loc englezește. Asta e soteala comerciantului. Dar desigur că socoteala spectatorului e alta. Cred chiar că spectatorul cu cât știe nem-

țește mai bine, cu atât pleacă mai indignat dela asemenea spectacole.

„Das Lied ist aus” care e capodopera genului, a arătat bine încotro trebuie să ducă drumul de evoluție. „Das Lied ist aus”, spre deosebire de prima producție a genului („Zwei Herzen”) nu mai are nimic de operetă. Ceva mai mult: are muzică extrem de puțină. Și totuși are o valoare muzicală extraordinară. „Adieu, mein kleiner etc.” este o bucată profund frumoasă, care va avea mai mult de cât durată efemeră a cântecilor la modă. E simptomatic faptul că „Das Lied ist aus”, care are o valoare muzicală mai mare decât filmele intrudite dă totuși muzicii un loc mai mic decât filmele din aceeași serie. E semn că formula filmului-operetă trebuie cu orice preț abandonată.

★

În legătură cu aceasta îmi amintesc despre un film asupra căruia de mult doriș să spun câte-va cuvinte; un film „Columbia” intitulat „Romanul unei femei pierdute”. Excelentă bucată și cât se poate de cinematografică; film „de atmosferă”, aproape fără „subiect” anecdotic (e

vorba de o femeie oarecare, care pozează ca model unui tânăr pictor milionar, se îndrăgostește de el și vice-versa) unde însă evoluția sentimentului de dragoste, al dublului sentiment de dragoste este realizat magistral, prin zeci de nuanțe, de detalii de joc, de accente mimice imperceptibile.

S'apoi, o idee cinematografică foarte grațioasă, care m'a entuziasmat. Iată despre ce e vorba.

Tânărul pictor, din prima clipă în care a vede — și deși o vede în condiții foarte defavorabile, pe stradă, este izbit de figura ei. Căutătura ei îl obsedează. Îl obsedează nu așa cum ni se întâmplă nouă, când spunem: „unde am mai văzut noi figura asta?”; nu; tânărul pictor e sigur că n'a mai văzut-o niciodată până atunci. Și tocmai de aceea e izbit. Căci ochii, gura ei sunt tocmai acele pe care el, în mod indefinisabil, le căuta în visurile lui de pictor doritor de expresii fizionomice curioase.

Dar asta nu-i tot. Unul din nodurile „acțiunii” din acest film este tocmai faptul că ea nu reușește să arbozeze expresia pe care i-o cere el. El presimte, e chiar sigur că ochii și gu-

ra ei pot, la un moment dat, să degaje o expresie de o spiritualitate excepțională. Așteaptă acel moment; caută să-l provoace. Dar acest moment nu vine. Până ce odată ea se uită pe sine (în general nu vrea să-i arate că-l iubește); și atunci brusc se aprinde pe fața ei acea expresie pe care el o pândia de atâta vreme.

În toate acestea este loc pentru infinite nuanțe de joc cinematografic. Și actrița Barbara Stanwitch le realizează în mod cu totul impresionant. Este o mare artistă, și-i păcat că nu avem prilejul s'o vedem mai des. Cine știe? Poate că un viitor de mari succese o așteaptă. Dacă asta s'ar întâmpla, ar fi deplin meritat.

Îmi amintesc că, pe vremea când nimeni nu știa nimic de Marlene Dietrich (a rulat la noi în total de două ori: odată în „Vipera”, film ratat, deși având oarecare intențiuni interesante, film care a căzut iute în uitare; și în „Frumoasa necunoscută”, film mut cu Willy Forst, film excelent, jucat însă în Iulie, când lumea din București era plecată, și nereluat după aceea, nu știm de ce).

Cu ocazia „Frumoasei Necunoscute” am avut prilejul să vorbesc de Marlene Dietrich, — care pe vremea aceea era tot atât de frumoasă, însă mai necunoscută — și să-i prevestesc o strălucită carieră.

Bine înțeles se poate ca viitorul, care mi-a dat dreptate cu privire la Marlene Dietrich, să procedeze invers cu privire la Barbara Stanwitch. În cazul acesta îmi voi permite să spun — parafrazând o butadă celebră — că „realitatea se înșală”; căci această actriță are, într'adevăr, un mare și subtil talent.

D. I. SUCHIANU

Oricare cititor al „Realității Ilustrate” are șansa de a deveni proprietarul unui

AUTOMOBIL PROPRIU

în cadrul unui extraordinar concurs, ale cărui amănunte complete vor fi publicate în numărul viitor al revistei noastre.

Cereți neapărat numărul viitor al „REALITĂȚII ILUSTRATE” care publică condițiunile concursului precum și primul bon de participare.

UN
MODEL
pentru
ORICE TREBUIȚĂ

DELCO-LIGHT
oferă publicului
IN DEPOSIT PERMANENT

LA
„HIDROELECTRICA” S. A. BUCUREȘTI, I
Câmpineanu 48

18 modele diferite de grupuri electrogene automate putând lumina dela 30 până la 300 becuri

și
16 modele diferite de pompe automate dând apa sub presiune dela 7 până la 200 metri adâncime, cu debite dela 600 până la 10.000 litri pe oră.

IN ORICE PUNCT AL ȚĂRII INSTALATE
și CONTROLATE de INGINERI SPECIALIȘTI

CONSTRUITE și GARANTATE
DE **GENERAL MOTORS U. S. A.**

COZONACI FRUMOȘI
FAINA DE AUR HERDAN

**Înfrânează-ți
nervii!**

Tabletele Bromural

Îți dau frânele în mână. Te vei mira cât de mult îți dobândești din nou stăpânirea asupra nervilor, folosindu-le. Vesel, puternic și cu superioritate vei îndeplini îndatoririle zilei și fără efort vei produce mai mult ca până acum. Vei adormi ușor, vei dormi admirabil, și te vei deștepta gata de muncă, cu capul limpede. Poți întrebuința tabletele Bromural timp mai îndelungat, chiar permanent; ele sunt absolut inofensive și chiar după ani de zile au același efect sigur ca la prima experiență. — De două decenii, medicii și consumatorii atestă: e inofensiv și efectul e sigur. — Tuburi de sticlă cu 10 sau 20 tablete se găsesc la farmacii și droguerii.

KNOLL A-G., Ludwigshafen/Rin (Germania).

DERBY ROMÂN

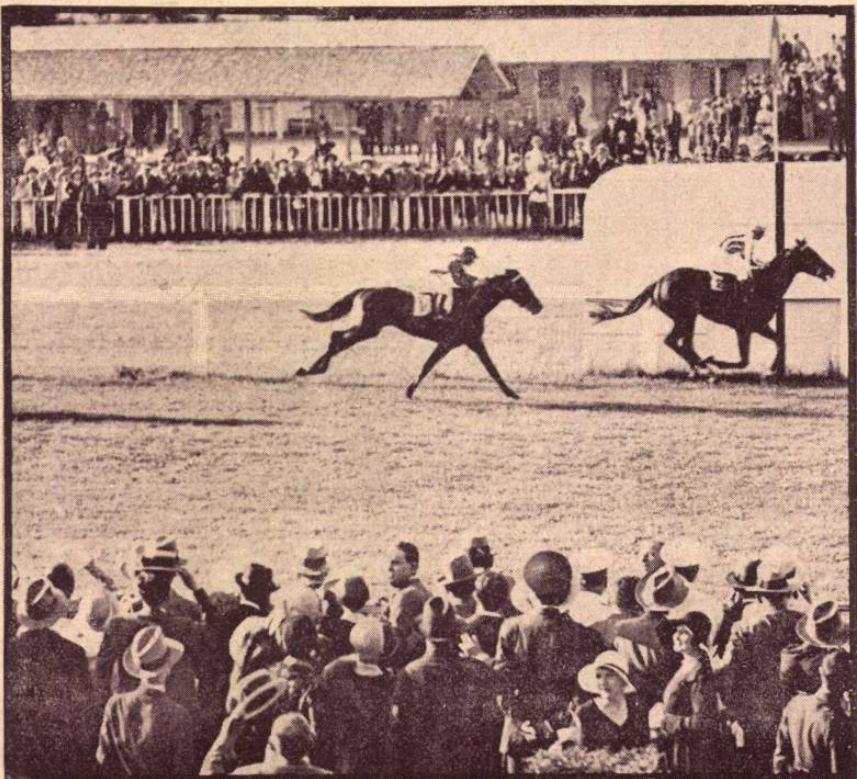
Duminică 31 Mai s'a desfășurat la hipodromul Băneasa, clasica alergare „Derby-Român”, într'o atmosferă pe cât de selectă, pe atât de entuziastă.

Suveranul, Voevodul Mihai și ex-regina Elisabeta a Greciei au onorat cu prezența lor evenimentul sportiv, aclamați fiind de numerosul public.

Cliseele publicate în această pagină, reprezintă, sus: Regele Carol, Voevodul Mihai, ex-regina Elisabeta a Greciei și d. C. Argetoianu, îndreptându-se spre tribuna regală; mijloc: „Bar le Duc”, câștigătorul cursei; stânga jos: Bar le Duc trece potoul, câștigând premiul „Derby-Român”; dr. jos: Suveranul și d. C. Argetoianu, urmărind cursa din tribuna regală.

rul cursei; stânga jos: Bar le Duc trece potoul, câștigând premiul „Derby-Român”; dr. jos: Suveranul și d. C. Argetoianu, urmărind cursa din tribuna regală.

Pe câmpia Ghencea din apropierea Capitalei, s'au executat Marți 2 Iunie crt., o serie de exerciții militare, pentru atacuri cu gaze și apărare contra lor. Regele Carol, Voevodul Mihai, d-nii miniștri Argetoianu și Manoilescu, au luat parte la desfășurarea operațiilor, interesându-se de-aproape de mersul lor.

Fotografiile reproduse în această pagină, reprezintă, sus: un ostaș mascat contra gazelor; sus dreapta: învăluit de ceață artificială, un grup de mitraliere își ocupă poziția, mijloc: Suveranul primind explicațiuni asupra exercițiilor; st. jos: Voevodul Mihai plimbându-se pe câmpul de exerciții; dr. jos: Mitralierele în acțiune.

Astfel trebuie făcută baia de lumină și soare!

Înainte de a expune corpul Dvs. razelor solare, ceiace nu este permis a se face nici odată fiind corpul ud, trebuie ca el să fie mai întâi bine uns cu

CREMA - NIVEA ULEIUL - NIVEA

CREMA
NIVEA
Lei 16.-,
34.-, 72.-

ULEIUL
NIVEA
Lei 55.-,
85.-

Ambele conțin ca unice în felul lor Eucerita care pătrunde perfect și care este cea mai bună întreținătoare a pielii; ambele micșorează pericolul dureros provocat de razele solare; ambele vă dau o splendidă culoare bronzată, chiar și la un cer înourat. Crema Nivea pe lângă ace-

asta mai este și plăcut răcoritoare la zilele călduroase de vară. Uleiul Nivea din potrivă, vă ferește la vreme nefavorabilă contra variațiilor temperaturii, care ușor vă poate aduce o răceală așa că puteți și la zile neplăcute, răcoroase de vară să faceți baia de lumină, aer și apă.

Beiersdorf & Co. S. A. R., Brașov, Strada Iuliu Maniu 39.

DE VORBIRE CU CITITORII

Passy și Svante. — Cei patru în terpreți principali, din „Cei patru draci” au fost: Barry Norton, Charles Morton, Jeanette Gaynor și Mary Duncan. 2) Te îndoiști vreo clipă de a-crobațiile lor?!

Lollota blondă. — Mă folosesc de împrejurarea favorabilă mie, că odată cu inima vi s'a zdrobotit și penița, ca să vă sfătuesc să nu mai cumpărați alta nouă, cu care să comiteți „monstre” ca aceea trimisă, care a avut darul să-mi zdrobească și mie surletul de halul de mizerie în care a căzut biata limbă românească, sub inspirația dumată. Totodată stimată duduie, vă dispensez de ornamentele grafice cu: inimi zdrobite, pumnale etc. care împetritează grotesc smâgălelele condeiului, legat par'că de cismă și nu ținut în mână.

Candriul antipatic. — Îți califici singur întrebările și pentru acest motiv reușești să devii simpatic. Soția lui Harry Piel este Darry Holm. Filme românești mai importante sunt: „Ciuleandra”, Ciocoi, Ecaterina Theodoru, Televiziune, Chemarea dragostei, Romanie terre d'amour. Un minut mai târziu, Leiba Zibal. Din păcate, nici unul nu face bani...

Dacă ți-aș răspunde și la cealaltă întrebare, m'ai taxa și pe mine de „candriu”, așa că mă abțin.

Jean V.-Ploesti. — Deși nu sunt eu cel vizat, ci d-l J. de S., nu-mi pot totuși opri reflecția, să te cred crescută la pădure. Aceasta bineînțeles din cauza obligației de-a-ți organiza colecția de care-mi vorbești.

Miny Vax. — Stimată duduie, sunt măhnit că nu știu ce „vaxuri” ați întrebat despre Lya Mara. Întrebările nu mi-au fost predate. Reveniți și-mi voi face un punct de glorie să vă servesc, mai ales că sunteți un „vax” cât se poate de agreabil, o cremă pentru care s'ar sacrifica orice „Cavalier”. M'ar interesa o probă de epistolă a la Madame de Sevigné, scrisă cu o pană mușcată în alifie de bocancii, cred c'ar strălucii de spirit, ca un „ifect” militar la 10 Mai. Hai să te vedem cu peria în mână la stil „chic”.

The scarlet fly. — Te-a ciupit o „muscă” pe cât de stacojie și britanică, pe atât de pedantă. A fost o mică scăpare din vedere, care se poate întâmpla oricui în frigurile... inspirației. În secolul aparatelor fotografice e posibil să uști câteodată vechia terminologie, după cum tot natural e ca o Messalină de cinematograf, să consulte ora „Thermelor” și a spectacolului de circ, pe ceasul brătară. În ce privește pigmentii coloranți ai ochilor divelor de care întrebii, am plăcerea a-ți comunica că sunt albaștri ca turcoaza sau ca sticla de sifon, ca să nu cad în păcatul de a nu fi înțeleș.

Meancolie. — O stea necunoscută încă matală ți-a citit scrisoarea plină de triste reflecții, duduie dragă, scrisoare care se adresa unui luceafăr brun și cu ochii mari negri. E drept că eu sunt o stea bătrână cu ochelari și reumatisme și deși compătimentsc cu inimioara matală plină de suspine, totuși am mare speranță că cei șasesprezece anișor, îți vor da forța necesară să treci acest greu pas!! Cât privește nuvela „moartea”, brrrr!! e un cuvânt prea negru pentru o fețiță plină de viață.

Neagoe detectiv. — Ne încântă aprecierile dumatăle. Ca „detectiv” însă, ești foarte original. În loc să cauți gangsteri, cauți — nod în pură. Dacă s'a procedat astfel cu cupoanele, probabil că din motive tehnice, nu s'au putut plasa altfel. Avem totdeauna în vedere să nu ciuntim texturile, prin decuparea cupoanelor. Crede și nu mai cerceta!

Getta. — Adresați-vă la Paramount-Studio, Hollywood, Cal. U. S. A. pentru „adorata” dumneavoastră și la Filmführer-Berlin S. W. 68, Friedrichstrasse 217, pentru „idolul” dumneavoastră.

Aurelian, Roman. — Adresa lui Bob Curwood este Universal-Esty-Studios U. S. A.

Pentru ceilalți doi, adresați-vă prin Mon-Ciné, Rue Rocroy 3, Paris.

Iancovețu poate visează să plece la Hollywood, dar n'a fost acolo niciodată.

Vagabondul nemuritor. — Scrisul dumatăle, mă face să am convingerea, că numai gându-ți vagabondează, pe când corpul d-tale are obiceiuri comode de bizantin.

Cât privește calea nemuririi, îți va fi închisă atâta timp, cât te vei prăji la soare, (cum spune un humorist român) „ca cățelușul domnului director”. Să lășăm însă sfaturile. Interpretii principali din filmul Monte-Cristo (a 2-a versiune) au fost Jean Angelo, Jean Toulout, Pierre Batcheff, Gaston Modat, François Rozet, Lil Dagover, Mary Glory.

Ești multumit acum?

Amoureuse. — Vai duduie! Amă-nunțele acestea nu ne interesează. Sunt de o intimitate, care mă face să roșesc, așa pudic cum sunt... Mein Hemd ist auch aus Crêpe de Chine...

M. I. D. — Ca să soliciți o analiză grafologică, consider că trebuie să ai tăria morală de a suporta adevărul. Așa că las deoparte orice formule protocolare. Dorești să te conduci numai după rațiune, dar ea abdică în folosul sentimentalității. Forțezi nota. Te supra-apreciezi. Ești sobru. Voința sustine o tendință de progres. Ești un tip „încordat”. Idealurile dumatăle sunt însă mărunte, burgheze. Ești muncitor și loial. Îmi face impresia că te-ai ocupa cu științele ju-

ridice. Ceva mai mult orizont în vederi ar face din dumneata un om cu succes în viață. Sunt curios să știu cum arăți. Trimite te rog o fotografie, dacă-ți este posibil. Am rămas prieteni, nu?

Valter Anino. — Sacrificul persoanei dumatăle, pe altarul artei cinematografice, crede-mă, n'ar impresiona pe nimeni; atât că ți-ai pune singur cruce... entuziasmului. E un sfat pe care ți-l dau. Dar ca să n'ai impresia că te boicotez, scrie la Clipa-Film, d-lui H. Igiroșanu, Calea Griviței 131 Buc.

Gh. Avrintescu. — Adresați-vă la o societate petroliferă, de ex. Astra-Română, Câmpina sau Steaua Română etc. sunt singurele interesate în acest gen de invenții.

Unde se găsește „Solomonita”? Pe cheurile Dâmboviței, (în București bineînțeles).

Melancolica din V. U. B. — Nu dispera, căci tinerețea nu „pere” chiar așa cu una cu două; vei mânca multe mere până să ai dreptul a pierde speranța. Păt-Frumos se va ivi și pentru d-ta sub o formă oarecare, dacă nu chiar aceea de învățător. Chestiunea căsătoriei este foarte serioasă, și căpșorul matală de 16 ani, nu-i încă rumen ca s'o rezolve. Răbdare! Adoraților, scrie-le prin Mon Ciné Rue Rocroy 3, Paris.

Merisor. — Repetați întrebările din scrisoarea despre care vorbiți. Acum e sezonul merisorilor, așa că veți obține lămuririle dorite.

Bruna cu părul blond. — Mă iartă, dar n'am fost niciodată în situația de față prea mică și iubită și cerută în căsătorie. Cât de mică ești? Azi femeile devin majore la 40 ani și rămân blonde până la 70!

Revino cu precizuni.

Amour de printemps. — Soyez les bienvenues! Greta Garbo n'a pas d'enfants que je sache! A Jeanette Mac Donald il faut s'adresser en anglais. Maurice Chevalier est marié a Iyonne Vallée. Portez notre salut aux beaux paysages que vous allez revoir bientôt!

Ion Chelbosu. — Chelbosule, ți-ai spus necazul și l'ai atins greu cu macazul; dar eu ca să-ți pun capacul, am să te ating la... fel cu acul.

Wineta-Bistrița. — 1) Rolul Smandel, a fost interpretat de Tinella Annys. 2) Tânărul care a cântat melodia „Păpușica” în Ciuleandra este Zeno Coste. 3) Adresa Potei Negri este Famous Players Studio-Hollywood. 4) Adresa lui Claude France, cimitirul Père Lachaise Paris (amănunte la portar).

5) Interpretii din filmul „Ala” româneș sunt: Marcella Albani, Marion Gerth, Sybille Morel, Werner Fuetterer, Peter Voss, Boris Mihaloff, Nicolae Malicoff. off! că multe mai

vrei. Bine că nu m'ai pus să-ți copieze Etymologicum Magnum României în 4 volume.

Eminescu II. — În chestie de Eminescu, ori ești întâul, ori o lași balta... așa cum o las și eu cu întrebările pe care mi le-ai pus.

Aida-Bacău. — Aida-de colega! Nuvela ai conceput-o în grabă. E cam fragilă la incheeturile stilului, așa că nu rezistă la presiunea tiparului. Refă-o mai îngrijit și vom vedea.

Lena-Ploesti. — Cât de măhnit sunt că-ți dau o veste tristă! Ai pierdut pariul. Interpretul este André Roanne.

Mello. — Adresa Huguettei Durlos este, 137, Boulevard Haussmann VIII, Paris. Cât privește obiceiul ei de a răspunde sau nu, este o chestiune ce depinde de barometrul capriciului.

Franț Vladimir. — Te rog revino, cu o scrisoare mai clară. Lasă mai mult loc printre rânduri. N'am timp să desleg hieroglife.

Greta-Sibiu. — Constat că ești inteligentă. O apreciere agreabilă. Nu e adevărat că bărbații nu apreciază spiritul fiicelor Evel. Din contra. Bineînțeles să nu arboreze aere prea băețești și să-și piardă astfel farmecul femenin. Afectezi că nu prea înghiți eroii de sex masculin. Scrisul dumatăle te trădează însă. Tinz spre o afecțiune, o ceri chiar, dar ești neincrezătoare. Și asta din mândrie, din orgoliu... Răspund la întrebări: 1) D-l Suchianu continuă cronicile. 2) Se citește „Clav”.

Interpreții din La fin du Monde: Jean Novalic este interpretat de Abel Gance, Marcel Novalic, de Francen. Turnat în Studio Pathe-Joinville.

Taras Bulba. — Dragă tinere, pe viitor te rog abandonează scrierea limbricoidă. Incolo scenariul n'ar fi rău. Cât privește să-l valorifici, nu-ți face iluzii. Se trimit tone de proză, care au jalnică soartă de a fi incinerate. E soarta ideilor, să fie purificate prin foc... Încearcă totuși, la Clipa-Film Calea Griviței 131. Poate că te protejează o zodie norocoasă.

Printemp-fostă l'hiver. — Simpatică poetesă „des quatre saisons”, dacă aș fi răutăcios, aș spune că s'ar potrivi mai bine pseudonimul inversat dar nu spui aceasta... Menționez numai că dacă... Privește-mă „printr-un cristal” și ai să vezi: că sunt sincer! Adresa „zeului” Greta Garbo este: The Standard Casting Directory 616, Taft Building, Hollywood California, U. S. A.

Săpunaru-Sulitza-Botoșani. — Te autoriz să-i tragi vârului o săpuneală, pe chestia colorației piloase a Vivianei Gibson. Ai câștigat „pariul”. Artiștii care te interesează mai turnează.

SPICUIRI...

Inecați în drum spre cununie

Din Manila vine vestea că în provincia Bataugas, dintr'un grup ce mergea să celebreze o cununie, s'au inecat 7 persoane. Luntrea ce mergea spre orașul Bataugas, a fost surprinsă de furtună și scufundată: între cei inecați sunt mireasa și alte cinci femei și numai un bărbat. Și aci femeile au fost mai cu moș.

Luptă pe un avion

Aviatorului suedez Luidow, pilotul unui avion ambulanță, i s'a dat zilele trecute însărcinarea să transporte o femeie bolnavă la un spital, fără să i-se spună de ce suferă pacienta. Pe drum, aviatorul observă că bolnava, o persoană voinică, încearcă să se arunce din avion. Spre a o împiedica, el se sui pe speteaza scaunului, conducând cu o mână motorul, iar cu cealaltă luptându-se cu femeia în delir. În același timp avionul era amenințat de furtună. Pilotul, cu toată lupta disperată ce a trebuit să ducă, transportă bolnava la spital. Din fondul Carnegie i s'a dat viteazului pilot o recompensă importantă.

Femeile italiene...

...au semnat un memoriu împotriva rochiilor scurte. Documentul a fost predat reginei Elena, de către contesa Ana Aligieri din Verona, doamnă de onoare la palat. Femeile din Verona au declarat că vor porni lupta și împotriva Țesăturilor străvezii, cari mai mult desbracă femeile, decât le îmbracă. Bucuria fabricanților de stofe.

Iarna din Suedia...

...a fost anul acesta foarte ușoară. De 140 de ani n'a mai fost o iarnă atât de caldă. Totuși și aceasta are un neajuns. Exploatarea pădurilor se face anevoie, de oarece nu se pot folosi mijloacele obișnuite în sezonul de iarnă.

Aproape 14.000.000 lei un tablou

La o licitație din Paris s'au plătit pentru un tablou de Fra Filippo Lippi, aproape 14.000.000 lei. Și lumea afirmă că pictura nu e bănoasă?... Pictezi, mori și tablourile tale se vând cu sume fabuloase. bineînțeles dacă ai fost... geniu. Nimic mai simplu. E timpul ca pictorii să se simtă mai mândri!

Rezultatul concursului nostru de cultură generală

Un nou record. Redacția „Realității Ilustrate”, a primit peste 80.000 de plicuri cu răspunsuri la concursul nostru de cultură generală. Majoritatea acestor răspunsuri erau exacte la întrebările puse, și deaceia decernarea premiilor a fost foarte grea.

Dacă un cercetător ar fi luat parte la deschiderea acestor plicuri și la citirea conținutului, ar fi putut constata, cu un sentiment de satisfacție legitimă că gradul de cultură mai ales al tineretului, este extraordinar de înalt.

Numărul viitor vom publica răspunsurile la cele cinci serii de întrebări pe care le-am pus.

* * *

Premiile au fost atribuite după cum urmează:

Lei 10.000 domnului Constantin Stroescu, Tecuci.

Lei 5.000 doamnei Eufrosina Perianu, Arad.

Lei 3.000 domnului Alexandru Săvescu, Constanța.

Cele 25 de premii de consolare, compuse din volume ale editurii „Adeverul”, S. A., premii în valoare de câte 500 lei fiecare, au fost câștigate de următorii:

Radu Palos, T. Severin; Maria Meș, Hunedoara; Savu Mihăilescu, Brăila; Hortense Göbl, Cernăuți; R. Protopopescu, pictor, Băiu-Mare; Arthur Cohn, Suceava; Miron Vrâncean, Timișoara; Spiridon Elefterescu, Câmpina; Georgetta Mihăilescu, C.-Lung; Matilda Györfy, Satu-Mare; Anton Mihăilidi, Cluj; Mihail Lobodă, București; Grigore Săndulescu, București; Marietta Calafateanu, Piatra-Neamț; Ilie Șerbănescu, Siliștră; Radu Stoianov, Baimaclia; Constantin Vrăbescu, Călărași; Leon Blumenfeld, Galați; Raul Minculescu, Curtea de Argeș; Olga Rovinaru, Focșani; Alexandru Calist, București; Henriette Drescher, Craiova; Aneta Pelcu, Timișoara; Carol Tăranu, Tg.-Mureș; Dr. Valentin Sibiceanu, București.

Susnumiții câștigători sunt rugați a-și trimite adresele exacte, pentru a li se expedia premiile.

Fetele rele

Dr. Olfeld din Anglia propune să se ia măsuri împotriva fetelor ce au... caractere rele. După cum în Anglia există obiceiul ca prin anumite semne să se arate căi năvălași, tot astfel cere, ca părinții fetelor rele, să le impună a purta ciorapi pestriți.

Fiți la modă -

purtați costumul

JANTZEN

tricotul ideal-

Fiindcă vine ca „turnat” și totuși e comod. Aceasta e esențialul...

Iată de ce la Deauville, la Biarritz sau Lido persoanele elegante preferă costumul Jantzen: fiindcă știu că pe plajă sau în apă el îi face să arate și să se simtă mai bine.

Dar în afară de eleganța sa, costumul Jantzen e, în primul rând, făcut anume pentru înot. Lâna sa fibroasă și împletitura elastică, specială, îl fac să ia exact forma corpului Dvs.

Cereți la oricare magazin de specialitate să vi se arate modelele Jantzen de anul acesta în culorile cele mai noi. Inotătoarea în roșu e marca distinctivă a costumului Dv. Jantzen.

Jantzen

Costumul care a transformat „baia” în „natațiune”.

SPANIA țara frumuseții,

ne trimite această măturie...

„Nu întrebuințați orice săpun, mai ales dacă aveți pielea sensibilă. Întruințați Palmolive a cărui spumă nu irită pielea!”

Palmolive

Calle Velasquez 21, Madrid

Spania e pe drept renumită pentru splendidul ten al fiicelor sale. Totuși, pe acest pământ vecinic scaldat de soare, în această țară favorizată, femeile știu că trebuie să ajute natura, dacă vor să rămâie frumoase.

Acolo ca și pretutindeni, cel mai frumos ten n'ar putea rezista lipsei de îngrijire. Iată de ce grațioasele spaniole urmează cu strictețe sfatul specialiștilor în materie. Unul din aceștia e Dl. Niraus. Iată ce spune Dsa.:

„Cer tuturor clientelei mele să nu întrebuințeze alt săpun decât Palmolive. Uleiurile de palmieri și de măsline, așa cum sunt combinate în substanța sa, curăță pielea fără a o irita.”

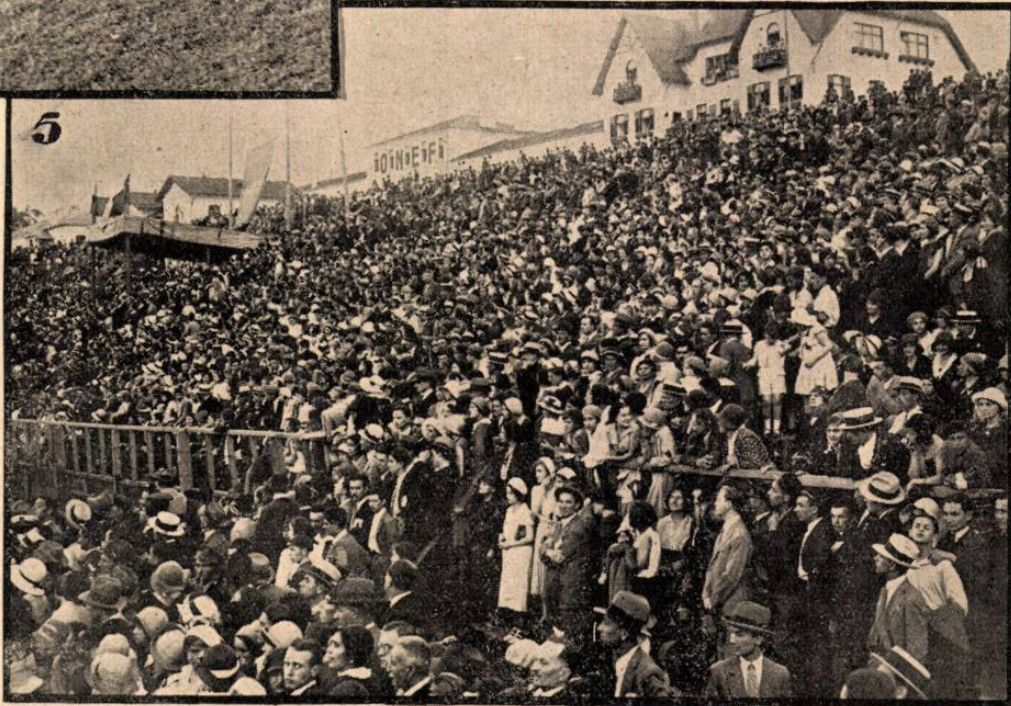
Reprezentant pentru România:

MAX GRUNDHAND - Strada Eroului, 1 - București

Telefon 335/45

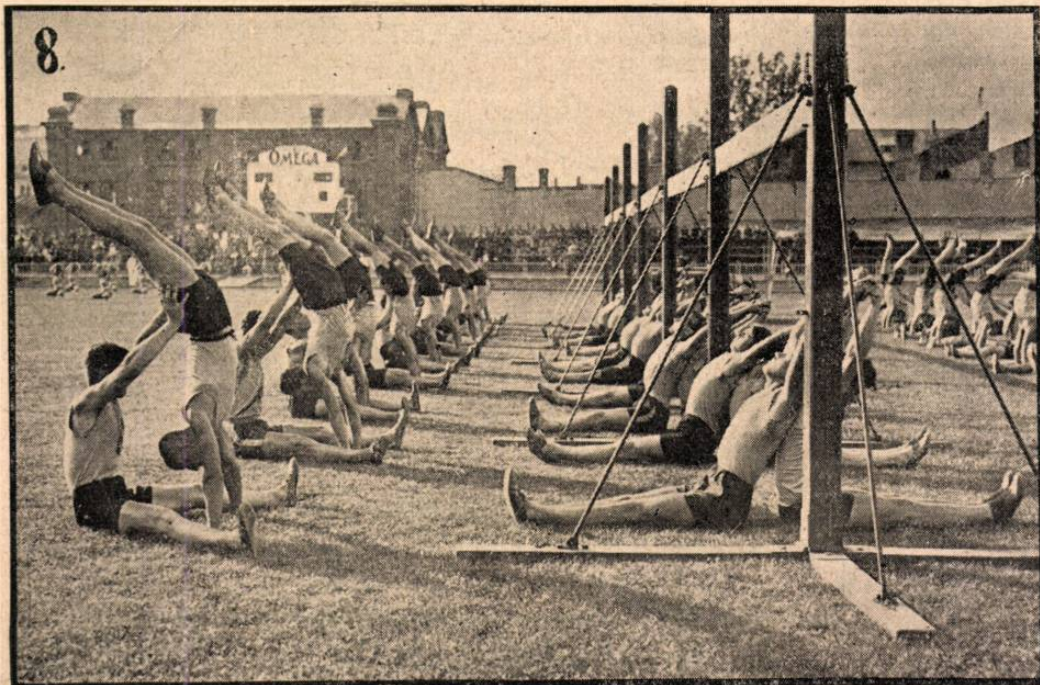
Citiți „ADEVERUL LITERAR și ARTISTIC”

Serbările sportive

Sâmbătă 30 Mai a avut loc la stadionul O. N. E. F., o mare serbare școlară sportivă, urmată a doua zi de producția de fine de an, a studenților O. N. E. F.

1) Exerciții la roată (Rhönrad). 2) Exerciții de gimnastică suedeză ale elevilor de liceu; 3) Defilarea elevilor din Capitală; 4) Studenți O. N. E. F. mergând în balans pe bare; 5) Publicul asistent în tribune, la desfășurarea probelor sportive; 6)

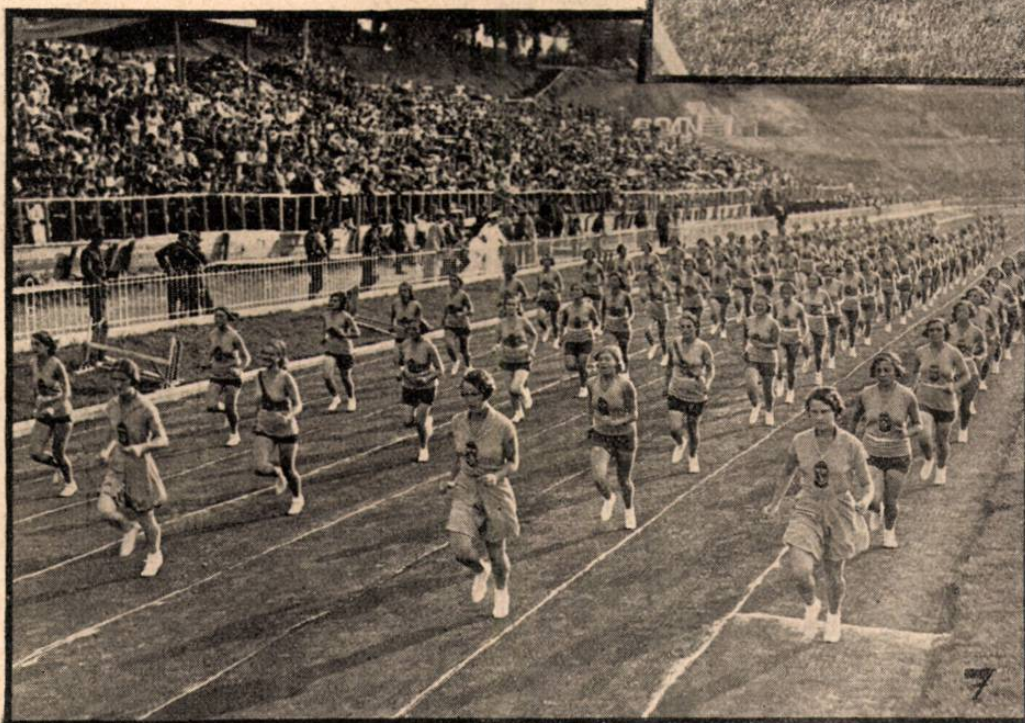
e dela O. N. E. F.

3

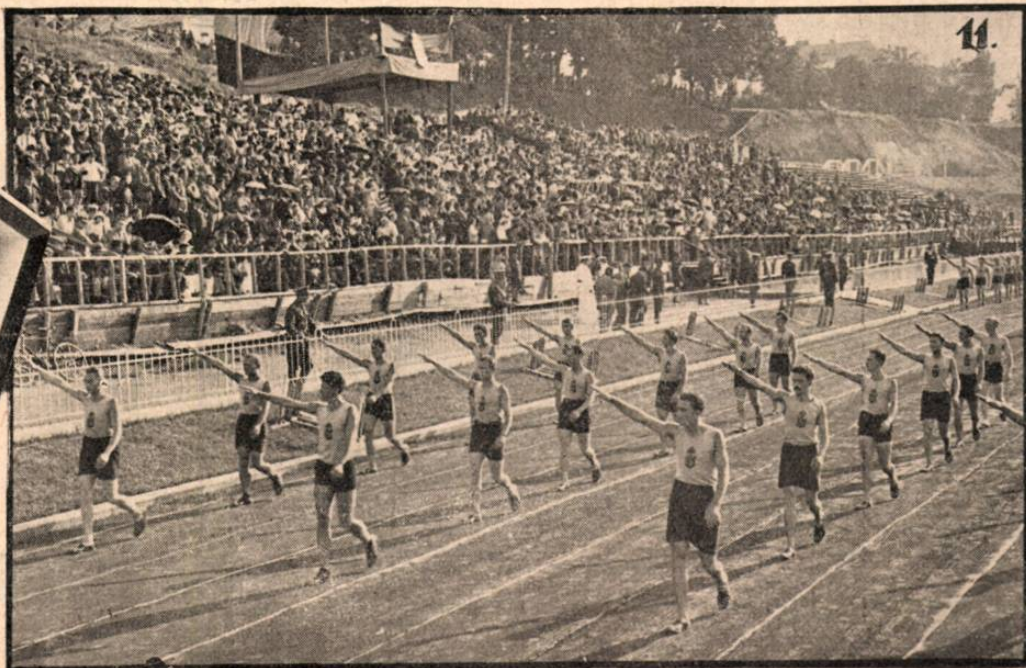

4

7

Regele Carol II coborând scările spre loja regală; 7) Exerciții de fugă ale studenților O. N. E. F. 8) Exerciții gimnastice ale studenților O. N. E. F. 11) Defilarea studenților prin fața tribunei și a lojei regale. 9) Suveranul și Voievodul Mihai au vizitat Joi 3 Iunie, Târgul Moșilor. 10) Medalia comemorativă a aviației, bătută de Aeroclubul Regal Român, cu ocazia împlinirii unui an, dela înapoierea Suveranului în țară.

11

Staturi pentru ingrijirea frumuseții

O neștiutoare. — Puteți spăla și sprâncenele cu această apă, nu vă sârică. O rețetă de cremă: Ceară 7 gr. Cetacum 10 gr. Glicerină 7 gr. Apă de rose 10 gr. Zeamă de lămâie 10 gr. Perhidrol 5 pic. Ulei vaselină 2½ gr. Hidrochinonă 1 gr.

Doi ochi frumoși. — Receta cu Hidrochinonă dela Neștiutoarea din revistă e bună pentru pestrui. Incercați și Dv. s'o preparați.

A. R. M. A. N. D. — Încă puțin și ajungeam la capătul alfabetului.

Sunt foarte măgulită de prosternarea „omului” adică d-ta în fața zeiței ce sunt. Bagheta mea magică va curăța coșurile de pe obrazul d-tale ca prin farmec și eu nu-mi voi desminte titlul de zeiță așa cum

mi l-ați dat. Deci ascultați cu sfințenie: Veți unge coșurile cu următoarea cremă după ce le-ați spălat bine cu apa Laura. Mentol 0,50. Zinc oxid 5 gr. Resorcină 2 gr. Amidon 5 gr. Vaselină 20 gr. Lanolină 20 gr. Ictiol 2 gr. Pentru bubulițele de pe pleoape veți utiliza Ung. pp. alb, cu care le veți unge regulat.

Amaury. — Bulbul de crin presat lasă o zeamă bună pentru acest gen de cremă. Incercați. Receta citită în Femina e inofensivă o puteți utiliza. Mă indoesc însă că o veți putea prepara.

William. — Sunt cu totul de părerea d-tale. Viața nu are nici un farmec atunci când îți lucește nasul. Înainte însă de a lua decizia supre-

mă de a te sinucide mai încearcă pentru acest încăpățânat nas și următorul remediu: Mentol 0,05 gr. eter 0,50 gr. Alcool 100 gr. Adică cum s'ar zice soluția Sabouraud, care preparată conștiincios la o farmacie e imposibil să nu-ți schimbe gândul sinuciderii.

Mariette Voiculescu. — Preparați la o farmacie rețeta creimei de la O Neștiutoare și veți fi mai mulțumită. Tenul va trebui să cedeze în cele din urmă.

Sarmiza. — Iată rețeta dorită: Ceară 6 gr. Cetacum 2 kr. Ol olivarium 40 gr. de rose 10 gr. T-ne Benzoe 1 gr. Pentru păr.: sulfat de fer 10 gr. Nuci de gale 50 gr. Apă distil. 300 gr. Se fierbe bine o oră și se filtrează.

Popescu Traian. — Veți unge acele beșeuțe cu: Lanolină 10 gr. Ulei

de ricin 4 gr. Ulei de cadu 1 gr. gudron 2 gr. Sulf. 2 gr. Pentru obraz veți utiliza tărâțele de grâu în locul săpunului. Sunt mai inofensive și nu cojesc.

Bistrița Aurie. — Nu am nici un fel de preferați printre cititori. Toți cititorii mei se bucură de favoarea a 2 răspunsuri la 2 întrebări prin revistă. Dacă mata nu le-ai avut înseamnă că nu am primit întrebările.

Era mult mai folositor pentru amândouă, ca în loc să mă dojenești prin scrisoare, să repeți întrebările. Revino dar și vei fi satisfăcută în capul rubricii.

Unirea Chișinău. — Pentru păr gras: Il veți spăla odată pe săptămână cu: Borax 50 gr. topit la 5 litri apă de ploaie în care ați fiert bine și 50 gr. lemn de panama. În apa de clătit capul veți pune și 2—3 linguri de oțet de vin.

Pentru mătreată: Formol 40 la sută. 10 gr. ac. salicilic 1 gr. Nitrat de potasiu 1 gr. alcool Lavandula 100 gr. Ulei ricin 20 gr. Pentru pestrui incercați rețeta dela O Neștiutoare din revistă.

514 Berlin. — Da recunosc și eu că Liana Haid avea niște gene de invidiat în filmul acela. Probabil că le ungea seara regulat cu o pensulă la rădăcină și cu ulei de ricin. Altfel nu se explică.

Bruneta M. Ploesti. — Din tot noianul de rețete apărut până acum în revistă, nu ai găsit și mata nimic eficace pentru tenul ce-l ai? Receta de la Neștiutoarea de ex. sper că-ți va fi eficace pentru tenul d-tale recalcitrant.

Roseata. — Un gălbenuș de ou, un păhărel de iaurt și zeama dela 2 lămâi.

Inima de piatră. — Apa Laura vă va fi de folos.

Réné. — Ne-am înțeles strașnic amândouă! Așa dar. Rheventul rămănea același și vinul se schimba mereu. Strașnic tratament. Nu mă miră că și părul a rămas indiferent și rece la acest fel de a-l trata, căci după a două fierbere cu o nouă cantitate de vin, reventul nu mai avea nici cel mai mic efect. Veți face din nou preparatul cu alt revent și veți ține soluția într-o sticlă din care veți utiliza la 2 seri odată. La terminare începeți din nou cu alt revent și alt vin.

Salambo. — Utilizează apa și crema mea și până la nuntă vei avea efectul dorit. Și „El” nu va întârzia să-și arate admirația pentru un astfel de efect satisfăcător.

Admiratoarea regelui. — Au apărut până acum numeroase rețete pentru glas frumos. Până în prezent mie îmi datorează vocea 2 tenori și vre-o 5—6 primadone. N'ai citit nimic în acest sens. Pentru a avea tenul în culoarea caiselor coapte? Eu găsesc că piersica coaptă e mai bun termen de comparație. Nu găsești? O rețetă: Sulfat de aluminu 1 gr. migdale dulci 15 gr. apă de rose 150 gr. După vre-o 2 săptămâni îmi vei mulțumi.

O tânără pesimistă. — Un depilator bun? Indiferent după oricare reclamă. Nu am nici un fel de preferință. Pentru brațe: Lanolină Vaselină Ung. Glicerin aa. 30 gr. în masagii.

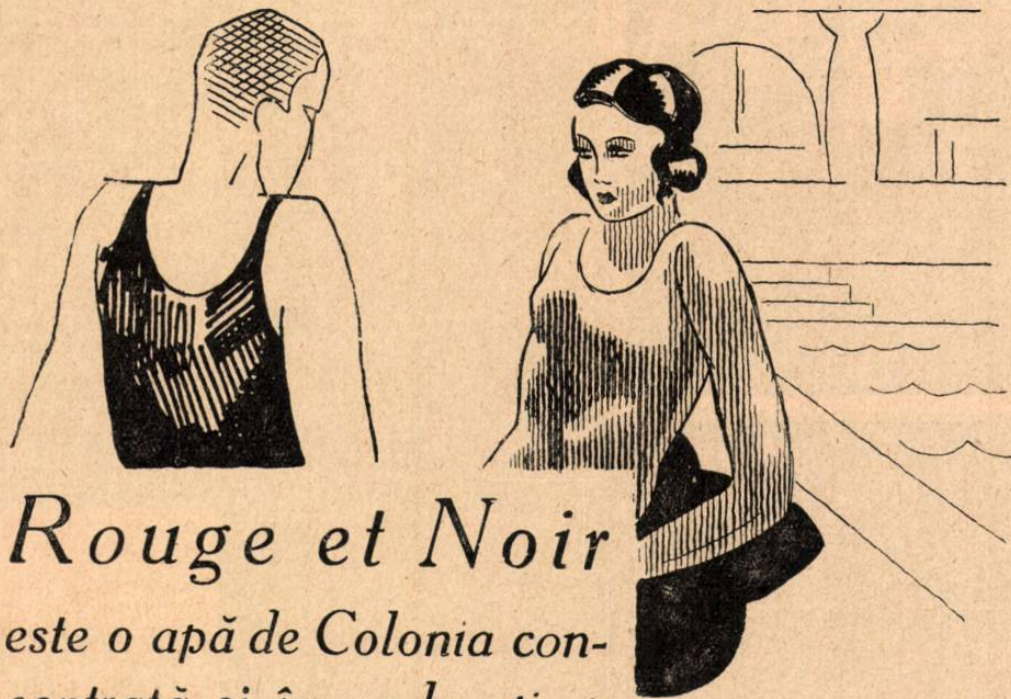
Mitică-Vesulul. — Rețetă mult dar mă găsesc în imposibilitate a acorda la ambii interviu ce-l cereți. Urmez un tratament în străinătate și sper că peste câteva zile să vizitez cu aeroplanul planeta Neptun așa că... dacă doriți plecați după acum și mă așteptați acolo. Dacă nu voi veni înseamnă că m'am răzgândit și cer mii de scuze.

O pasionată cititoare. — Tratatul dela o tânără pesimistă.

Maria Magdalena. — Ambele rețete sunt excelente. Grăbește-te să le prepari și vei fi mulțumită pe deplin.

Lucy. — Crema Laura No. 1 este bună pentru tenul ce-l ai. Uleiul de ricin e minunat. Ce ai împotriva lui?

Cetitor 195. — Nu știu din ce constă metoda germană. În tot cazul sunt mulțumită de felul cum ai redactat scrisoarea. Sprâncenile le vei unge cu ulei de ricin și apă de rosae părți egale. Contra mătreții a apărut în revistă o rețetă minunată. Cum se face că am primit scrisoarea d-tale în dublu exemplar? **LAURA**

Rouge et Noir
este o apă de Colonia concentrată și în același timp un parfum atrăgător!

APELE de Colonia Lady sunt populare pentru că li se poate da o întrebuințare dublă. Sunt ape de Colonia de prima calitate și totodată parfumuri superbe. Rouge et Noir e mai cu seamă remarcat pentru parfumul său turburător și captivant, care adaugă o involuntară nuanță de provocare femeii care-l întrebuințează, mărindu-i astfel grația și farmecul...

Flacoanele sigilate garantează puritatea apelor de Colonia Lady și nu costă mai mult decât Colonia vărsată. Pentru cadouri găsiți flacoane de lux speciale.

Jockey Club

Perle de Paris

Rouge et Noir

Parisienne distillées par

Lady

reportaj

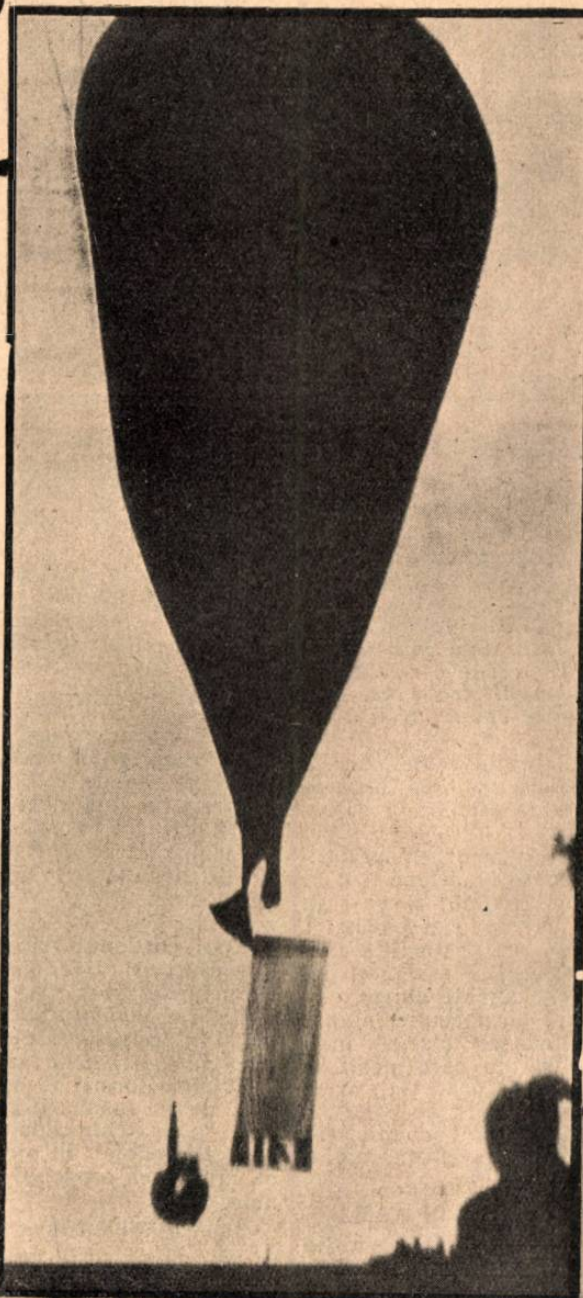
Oameni am fost

Acum vre-o două luni am publicat în „*Realitatea*” o cronică intitulată „Ocolul lumii în 5 minute” în care ne imaginam cum un redactor al acestei reviste ar fi plecat în anul 1940 cu o aeronavă, în stratosferă, făcând ocolul lumii în 24 ore și 5 minute în direcțiunea West.

Cum însă globul terestru se învârtă în jurul propriei sale axe, aeronava noastră, pe care am botezat-o „S. 202”, sburând cu o viteză egală și de sens contrar mișcării Pământului, soarele a fost oprit virtual locului, ca în legenda lui Josua și ocolul lumii a durat în cosecință numai 5 minute în timp relativ.

Prof. Picard ridicându-se în stratosferă a confirmat întocmai prevederile noastre, declarând reprezentanților presei că se va putea sbura într'un viitor apropiat cu 1.000 km. pe oră. Drumul din Europa în America

Jos: profesorul Picard; dr.: aerostatul în momentul ascensiunii.

Cari în Cer

va fi parcurs astfel în 6 ore de timp absolut sau 2—3 minute în timp relativ.

Bunăoară plecând din Berlin la ora 5 dim. (după meridianul Berlinului) vom ajunge la New-York la ora 5 și 02 minute (după meridianul din New-York).

O singură greșală cuprindea cronică noastră: am admis că acțiunea s'ar petrece abia în anul 1940, fără a ști că peste câteva săptămâni, stratosfera va fi cucerită. Nu exagerăm afirmând că poate și în 1935 se va realiza acea cronică fantezistă.

CE E STRATOSFERA ?

După cum am arătat atmosfera se împarte în două regiuni și anume:

TROPOSFERA e zona de aer dela suprafața pământului până la 11.000 metri înălțime.

STRATOSFERA e restul aerului dela 11.000 m. în sus până la vidul intersideral.

Impărțirea aceasta, făcută de Teisserenc de Bord nu e arbitrară.

Intre aceste două subdiviziuni există deosebiri din toate punctele de vedere.

În troposferă aerul e vecinic în mișcare, avem aci curenți orizontali și verticali.

În stratosferă aerul e mult mai liniștit.

Jos: Expediția alpină plecată din Gurgl, în drum spre platoul pe care a aterisat balonul profesorului Picard.

Din punctul de vedere al compoziției chimice, atmosfera nu e omogenă. Astfel în partea ei inferioară cuprinde 73 părți azot, restul oxigen, vapori de apă, acid carbonic etc.

Cu cât ne ridicăm la altitudini mai mari, scade procentajul azotului. De la 11.000 m. în sus nu mai există vapori de apă, deci nu sunt nori, ceață, grindină, furtuni, uragane și descărcări electrice.

In schimb în stratosferă există o pătură de ozon, gaze ionizate, un element nou numit GEOCORONIUM și radiațiuni penetrante gamma, ultra-gama, razele cerești, etc.

Presiunea atmosferică la mari altitudini e tot mai redusă, ajungând aproape de zero la granițele vidului sideral.

După calculele recente înălțimea masei de aer ar fi de 500 km.

Profesorul Picard și inginerul Kipfer au ajuns dar abia în partea de jos a stratosferei, ceea ce încă e un merit excepțional, fiind primii oameni cari au putut ieși din troposferă, și să plutească într'un mediu necunoscut.

Profesorul Picard a fost comparat cu Lindbergh, însă pe când acesta din urmă a sburat într'un element cunoscut, între nori și valuri, savantul elvețian a știut doar prin calcul unde este, deoarece acolo e aerul atât de rarefiat și transparent, că nu se vede nimic, nici nori, nici ceață, nici fum.

CIFRA 13 E UNEORI NOROCOASA

Auguste Picard, de naționalitate elvețiană, e stabilit de mulți ani în Belgia, fiind profesor de fizică la Universitatea din Bruxelles.

Cu prilejul interviului său prin radio în noaptea de 1—2 Iunie a declarat că nu e superstițios deși numele său compus din 13 litere, iar printr'o simplă coincidență a făcut 12 ascensiuni mai mici, de antrenament, înainte de a se ridica în stratosferă.

A 13-a ascensiune, la 27 Mai 1931, a fost dar norocoasă.

10 ANI DE CALCULE

Prof. Picard s'a pregătit timp de 10 ani până să-și ia sborul spre astre, calculând și recalculând totul.

Anul trecut anunșase de trei ori că se va ridica în stratosferă și nu s'a ridicat, pierzând simpatia presei, care l-a luat drept un farsor.

Ori vremea n'a fost favorabilă de primele două ori, iar a treia oară intrase un fir de nisip în gondolă și pentru acest lucru a trimis la plimbare pe fotografi și pe reporterii cinematografiști.

Se zice că o mare bancă din București, constatând la încheierea unui bilanț lipsa sumei de 5 bani, ar fi cheltuit un milion de lei pentru a plăti orele suplimentare a câtorva sute de funcționari, cari au verificat iar toate conturile, până s'a descoperit eroarea.

Picard a făcut la fel. Observând anul trecut un fir de nisip în gondolă a amânat ascensiunea.

Odată ce intrase acel grăunte de praf în sfera de aluminiu, putea să fi ajuns un altul în balon, la supape, ventile ori între pereții de etanșitate. Profesorul a preferat să să fie luat în răs a treia oară și n'a mai plecat.

La 27 Mai 1931 nu mai veni nici un ziarist, ci doar un fotograf din Augsburg. De astă dată balonul se urcă vertiginos în stratosferă.

ASCENSIUNEA

Ascensiunea balonului a avut loc la Augsburg (Bavaria) în fap-

tul zilei de Miercuri 27 Mai, la orele 3 și 56 m., în prezența autorităților și a unei comisii de savanți.

Aerostatul avea 30 m. în diametru și o capacitate de 14.000 metri cubi.

Cei doi astronauți (prof. Auguste Picard și ing. Paul Kipfer sunt primii oameni din lume, căroră li s'a acordat acest titlu de către presă și cercurile științifice) s'au închis în gondola sferică de aluminiu cu o jumătate de oră înainte.

Vremea fiind favorabilă, balonul se ridică cu o mare forță ascensională, datorită regimului de înaltă presiune, stabilit în acea zi în regiunea Augsburg.

După calculul experților cari au urmărit aeronava cu automobilul, balonul atinsese curând înălțimea de 12.000 metri și dispăru în albastrul Cerului.

La orele 2 după amiază sosi vestea că balonul a ajuns în Elveția, patria prof. Picard, plutind la 14.000 m. deasupra lacului Constanța.

Purtat de vântul de sud-est, aerostatul ajunse la aceiași înălțime deasupra Vosgilor (Franța), apoi luă direcția spre nordul Italiei și de aci spre ghețarii Tirolului (Austria).

ATERISAREA

Intr'o singură zi balonul pluti așa dar deasupra Germaniei, Elveției, Franței, Italiei și Austriei, contrar tuturor ipotezelor că în stratosferă n'ar exista curenți.

Aerul e într'adevăr în aceste înălțimi ale văzduhului mult mai liniștit ca la suprafața pământului, dar și această liniște e relativă.

In timpul nopții nu s'a mai știut nimic de soarta balonului și a astronauților.

La 28 Mai, în zorii zilei, un țăran, numit Hans Faltner, observă aerostatul pe un ghețar, la câțiva km. depărtare.

Repede de tot se organizează expediții pedestre și aeriene. Nu se știa însă dacă cei doi savanți au coborât din Cer vii sau morți.

După câteva ore o expediție alpinistă, printre cari se găseau și doi medici cu instrumente chirurgicale și material farmaceutic, ajunse pe ghețarul Grosser Gurgel, înalt de 2.700 metri, pe care aterizase cei doi Prometei, la 27 Mai, orele 10 seara.

Savanții au dormit noaptea în gondolă, negăsind pe ghețar nici-o locuință.

FUNCȚIONARUL DE VAMA

Imediat sosi și o altă expediție compusă dintr'un șef de post, câțiva jandarmi și un funcționar de vamă.

La fel a pățit-o și Blériot, primul aviator care a trecut în zbor canalul Mănecii. Aterizând în Anglia, trebui să se supună unor formalități de vamă unde i s'a dat să iscălească o hârtie de „vapor”, neexistând pe atunci formulare vamale pentru aeroplane.

Cum în Austria funcționarii administrativi sunt mai puțin severi ca autoritățile engleze, profesorului Picard nu i s'au făcut dificultăți vamale, deoarece în Tirol, nu se găsesc încă formulare pentru stratosferă.

Savantul a donat gondola primăriei din Gurgel, drept amintire.

CE S'A VAZUT ÎN CER ?

Astronauții au fost asaltați pe ghețarul din Gurgel de peste 100 de ziaristi.

Ei au trebuit deci să facă declarațiuni asupra celor văzute în cer.

Prof. Picard a calculat raza vizuală a orizontului, ce a fost de

aproape 1000 km. la altitudinea de 16.000 metri.

El ne mai spune că stelele se pot vedea ziua mai strălucitoare, fenomenele optice fiind altele la altitudini mari, din cauza aerului rarefiat, a cărei presiune e abia de 1/10 de atmosferă.

Sus în cer e un frig grozav, de cel puțin — 60° C.

Cum însă gondola era ermetic închisă și etanșitatea pereților ei dubli (ca la *thermos*) nu permiteau să intre frigul, ei au avut de suferit din contra de căldură. Aparatele electrice de încălzit au ridicat temperatura la + 45 și la + 50° C.

Pe o arșiță atât de grozavă, cei doi savanți au trebuit să lucreze în laborator-cuptor.

În stratosferă nu se poate deschide o fereastră, de oarece în afară că intră frigul polar, îți iesă sângele prin nas, ochi și piele din cauza presiunii scăzute. E cașicum trupul omului s'ar acoperi într'o clipă cu sute de ventuze, reci de — 60° până la — 70°, care i-ar suge tot sângele. În plus, plămânii n'au ce respira, vidul fiind de a zecea parte din presiunea barometrică normală.

Cei doi astronauți au făcut dar o ascensiune cum nu se poate mai primejdioasă.

Dacă etanșitatea gondolei s'ar fi defectat, ambii savanți muriau imediat asfixiați și degerați.

PRIZONIERII STRATOSFEREI

O altă posibilitate de a muri era ruperea cordonului ventilului de evacuare al hidrogenului.

Se știe, după reportajele publicate la timp în „*Dimineața*”, că astronauții au luat vre-o 400 kgr. praf de plumb, drept lest, din care însă n'au aruncat decât 150 kgr.

Forța ascensională fiind mare ei au ajuns repede la 12.000, apoi la 14.000 și în fine la 16.100 metri.

Coborârea a fost mai grea. În primul rând au dat de curenți necunoscuți cari i-au țârit peste cinci țări, cum am văzut mai sus.

Apoi cordonul ventilului, nu se știe din ce motive, n'a funcționat în primele momente.

Cei doi oameni s'au pomenit a fi astfel prizonierii stratosferei, din care nu mai puteau să coboare.

Ei n'au dormit 48 ore, n'au mai avut de ale mâncării și suferiau și de o sete chinuitoare din cauza arșiței gondolei. În plus observară cu groază că oxigenul e pe terminate.

După ultimul calcul mai aveau oxigen abia pentru două ore.

Atunci a scris Picard acel celebru testament, cuprinzând însemnările științifice.

Dacă rămâneau în stratosferă, balonul și cadavrele lor ar fi fost descoperite poate peste 50 sau 100 de ani.

Eșecul primei ascensiuni ar fi fost demoralizator și treceau poate decenii până ce un alt Picard, mai norocos, mai savant, ar fi avut curajul să se ridice în acest ocean al morții.

Știrea senzațională transmisă a doua zi de agențiile telegrafice și de stațiunile de radio, anunșând coborârea din stratosferă a celor doi oameni, a produs un adevărat delir în toată lumea.

Atât de puternică a fost impresia în lumea întreagă încât vre-o 8 zile evenimentul la ordinea zilei a fost sborul lui Picard.

Savantul elvețian, profesor la universitatea din Bruxelles, deveni în 24 ore fizicianul cel mai celebru de pe glob, după Einstein.

De la 27 Mai până la 4 Iunie s'au întâmplat atâtea evenimente mari,

precum ploi torențiale catastrofale, cutremuri, alegeri, etc.

Totuși evenimentul dominant, căruia ziarele trebuiau să-i consacre pagini întregi în plină campanie electorală, a fost ascensiunea profesorului Picard.

Meritul acestei ascensiuni se resfrânge în parte și asupra asistentului inginerul Paul Kipfer, care a făcut lucrări remarcabile ce vor stârni unanimă admirație a fizicienilor și meteorologilor.

RAZELE CEREȘTI

Prof. Picard și ing. Kipfer au studiat între altele razele cerești.

Cum spațiul acestui reportaj s'a sfârșit, ne vom ocupa de aceste raze într'o cronică științifică viitoare.

E suficient să spunem că sunt menite să producă o revoluție a științei, având poate aplicațiuni imediate în medicină prin marea lor putere penetrantă.

Se crede că aceste radiațiuni ar fi „forța vitală”, căutată de atâtea veacuri.

LOT

Dinți albi ca perlele
Gingivile puternice și
sănătoase

Intrebuițată zilnic, pasta de dinți „Erasmic Savon” dă dinților dv. strălucirea, albeața și frumusețea perlelor. Proprietățile sale înviorătoare și igienice, mențin gingivile puternice și sănătoase și respirația proaspătă și parfumată în permanență.

Reprez. Generală pentru România
PARFUMERIA ELITEI Engros
București IV, str. Labirint No. 54

**ERASMIC
SAVON
DENTIFRICE**

9 Cald

Dr.: In Cişmigiu.

VARA te gândeşti involuntar la plăcerile iernei și iarna la plăcerile verii. Ai așteptat toată iarna să se încălzească, sgribulit într'un palton, care totdeauna ți s'a părut prea subțire și prea scurt, pentru că nu puteai suferi frigul și acum toate stofele-ți par groase, prea compacte, prea grele, fiindcă e vară, fiindcă e cald.

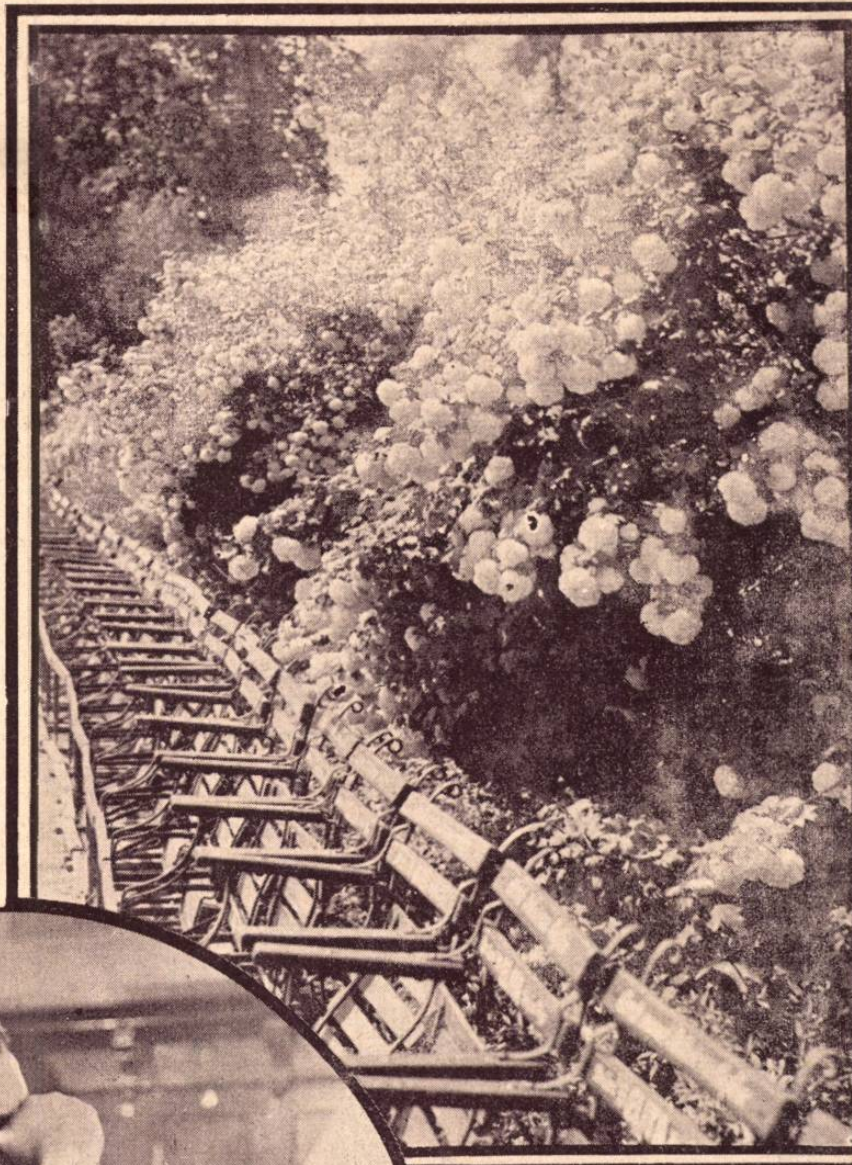
Te scoli dimineața puțin improspătat de boarea răcoroasă a nopții, ai făcut câțiva pași și simți cum te topești.

Ti-e cald!

Pe străzi soarele împarte latul caldarâmului în două fașii, una albă, strălucitoare, incandescentă, care-ți înțeană ochii și alta îndoliată de umbră, ce privește cu resemnare soarta celeilalte jumătăți, speculând asupra torturei la care va fi supusă peste câteva ore.

Stau la o stație de tramvai. Liniiile paralele, ca două galoane argintii se pierd sub o cutiuță cu brâu stacojiu care se mărește din ce în ce, apropiindu-se în legănări de rață leșească. Este vehiculul comunal care suferă de manie ambulatorie, chiar pe căldura aceasta pârghitoare, mânat de neobositul său suflet electric.

În tramvai câțiva pasageri, câteva doamne. Evantale improvizate din gazete, mănuși și batiste se agită ritmic, oprind descompunerea picturii obrazului, descompunere inerentă

Mijloc : Un pușor de somn; jos : Pe Bulevard într'o zi de vară.

temperaturii tropicale, care n'a fost prevăzută de fabricantul de farduri, în calculele lui.

Vatmanul oftează la fiecare țâșnitură a frânei automate și lasă pașnic să circule în fața tramvaiului un camion cu lăzi, fără să semnalizeze măcar. Câtă energie exprimată „național” n'ar consuma el, dacă ar fi iarna și-ar trebui să se încălzească.

Am ajuns în centru. Cocleala smoalei, îmbibată de miasmele adunate la marginea trotuarului, te isbește sub nări, îți pătrunde în plămâni, ca o inhalație de gudron și amoniac.

Forfoteala, atingerile inevitabile unei intense circulațiuni, te enervează, te plictisesc, pentru că sunt un prilej de a te încălzi.

Efectele arșiței sunt vizibile pe toate fizionomiile.

Unora li s'a pistruiat obrazul, ca și cum i-ar fi stropit cineva cu muștar.

Alții și-au părjolit benevol epiderma, până la refuz, reușind să inverseze culorile ca pe un negativ fotografic.

Unor dudui li s'a înroșit numai nasul, ce contrastează cu restul feței, ca un ardei mic, iute, pe o farfurie albă de porțelan.

Toate fețele sunt brobonate de sudoare și lucioase ca niște osii lubrificate. La câțiva pași de mine un țigănuș proptit de zid și-a aranjat coșul cu rahat pe doniță, ca pe un soclu monumental. Cu ochii pe jumătate închiși, urmărește peregrinările muștelor, care sboară depe rahatul cu gust de trandafir, pe acela cu gust de fisticuri. Ajung în Cişmigiu și cotesc pe o alee singuratică, umbrită și răcoroasă. La o co-

titură, baldachinul impletit din frunze, cedează locul unei pădurici dese de castani, străjuită de bolovani, ca un chenar alb, pe reclama unei stațiuni balneare.

Pe unul din bolovani, un student exilat de urgența proprietății pure-că citatele dintr'un curs de drept roman, și privește apoi cerul, ca și cum ar aștepta o confirmare divină scrisă pe bolta străvezie. Grav și convins de importanța sa în univers murmură exorcismul, care-l va apropia un pas de licența dătătoare de deziluzii și mizerie funcționarească.

În chioșcul din alea trandafirilor, un grup de intelectuali minori, îmbină plăcutul cu utilul, adică „fitul” cu lectura cărților didactice, sorbind totodată aroma molcomă a măceșilor și esența abstractă a științei.

Apariția unei dudui solitare, ce și plimbă spleenul în decorul romantic al pergolelor înghirlandate, îi distrează câteva clipe. Apoi materia de examen este iarăși înghițită ca o pilulă amăruie, căutând să-las definitiv în mintea quasi-virgină a candidaților. Ajung într'o alee înundată de soare. Scaune goale ațipesc nostalgic sub arșița caniculară, care le topește fardul verde de ulei. Ciorchinii de „boule de neige” în unduiri grațioase le reamintesc idilele necunoscuților plecați, șoaptele și jurămintele lor efemere. Stăpânite parcă de o fatalitate imuabilă, scaunele își înțind brațele ospitaliere, cerând grația trecătorilor...

Și lor le e nesuferită singurătatea...

Tristețea monotoniei lor, mă cuprinde și trezește la viață imagini depărtate, de zile petrecute într'un „dolce far-niente”, pe nisipul dorogitor al plajei.

Întru într'un restaurant. Chelnerul, într'o plecăciune care-i consumă ultima rezervă de energie, salută. La o masă, o victimă a căldurii, proptită între două scaune ca să-și mențină poziția verticală a torsului, face mătăanii solniței, ca unui idol african.

În stradă, forfoteală. E ora prânzului. Soarele asvârle razele verticale, topind umbrele. În fața mea pe o bancă, o femeie ține în brațe un copil. Altul l'a pus pe bancă. Privirea ei fugară urmărește pe fiecare trecător și fără a articula nici o silabă, cutele frunzei își desvâluie întreaga mizerie a celor trei ființe, așternute acolo ca pe o tețghea infiorătoare, pe care se traficează carnea omenească. Nimeni nu-i întinde un ban; nimeni nu o miluește cu o privire măcar. Mizeria aceasta ascunsă iarna în bordeiul cu ferestrele lipite cu jurnale, și-a luat acum dreptul să iasă la lumină, la soare, să se bucure de căldura pe care a dorit-o atât de mult în zilele de ger, căldură nesuferită nouă, acelora cari vom pleca în vilegiatură.

I. IONEANU

Dacă nici-o lamă nu v-a dat încă satisfacție, suntem siguri că lama de ras „**LERESCHE**” vă o va da!

Este cea mai excelentă lamă dintre toate mărcile existente.

Cereți gratuit o probă dela:

Concesionar pentru România:

Narcisse H. Balthazar
București, I. Str. Șelari 7

Un condamnat nevinovat închis 14 zile în celula morții

La 19 Ianuarie a acestui an, clubul de șah din Liverpool a fost chemat la telefon. Cineva cerea să vorbească cu d. Wallace și deoarece nu era la club, i se lăsase vorba, să vie a doua zi pe la orele 8 seara pentru o întâlnire comercială, la un domn Qualtrough din Menlove Garden 25. Era vorba de o chestie urgentă și d. Wallace era rugat să vină neapărat.

La 20 Ianuarie s'a găsit cadavrul mutilat al soției lui Wallace, în salonul casei. Nu se putea găsi nici o urmă, care să ducă la descoperirea criminalului. Solul victimei a fost arestat, bănuelile împotriva lui se întăreau, dar nu exista nici un motiv pentru acea faptă odioasă, menajul soților fiind destul de armonios.

În ce privia alibiul stabilit prin telefon, poliția vedea în el doar un truc al asasinului. Cercetările poliției dovediră de altfel, că un domn Qualtrough nici nu exista la adresa indicată. De-aceia declara

rația lui Wallace, că se afluase în acel cartier pentru a trata o afacere, n'a fost luată în serios. Wallace era bănuț că se chemase el însuși la telefon. Directorul clubului de șah, care îl cunoștea pe Wallace de ani de zile, declară că vocea de la telefon nu era a inculpatului. Procurorul interpretează această declarație în sensul că Wallace își schimbă intenționat vocea. Inculpatul a fost găsit vinovat de uciderea soției sale și condamnat la moarte.

Mii de concetățeni ai săi erau însă convingși de nevinovăția lui și făceau rugăciuni pe la biserică, implorând pe Dumnezeu să facă dreptate condamnatului nevinovat. Avocatul lui Wallace reușise să obțină o revizuire a procesului, fiind de părere că un criminal de profesie ne săvârșise omorul, după ce avusesse grije să îndepărteze pe soț prin chemarea telefonică. Pledoaria avocatului finu patru ore, replica procurorului cam tot atâta. După o deliberare de 40 de mi-

nute tribunalul pronunță sentința de achitare, din lipsă de dovezi.

La ieșirea din tribunal, fostul condamnat la moarte nu putea să spună nimic.

— Nu simt acum absolut nimic, declară mulțimii, care îl aclama frenetic. Sunt în această clipă deasupra sentimentelor și senzațiilor. Nu știu decât atât, că sunt nevinovat și că niciodată nu m'am îndoit, că Dumnezeu va ști să-mi facă dreptate.

Wallace e în vârstă de 52 ani, iar zdruncinările sufletești prin care a trecut în ultima vreme, l-au desfigurat complet. E palid, slăbit, istovit, un adevărat cadavru viu. Copleșit de emoție, era cât pe aci să leșine la ieșirea din închisoare și prietenii au trebuit să-l ducă în brațe până la o mașină.

În Anglia domnește părerea generală, că în ultima clipă s'a reparat în cazul Wallace o gravă eroare judiciară.

Dinții falși sunt o mare invențiune! Dar păstrați pe ai D-voastră cât de mult puteți ...

Umanitatea are motive serioase să se teamă de pyorrhhea.

Multe persoane cari ar fi putut să evite pierderea dinților lor, își dau astăzi seama și se simt rău și neconfortabil cu dinți falși. Pyorrhhea care se ivește la patru oameni din cinci trecuți de vârsta de 40 de ani, vă poate răpi dinții și atacă chiar sănătatea dv., dacă îi permiteți să se desvolte.

Primele simptome sunt gingiile slabe, care sângerează ușor când le periați. Progresând, gingiile devin moi, până când dinții slăbesc la rădăcină și cad, sau trebuiesc să fie extrași.

Pentru a ne asigura păstrarea dinților, întărirea gingiilor și sănătatea gurii, întrebuițați dimineața și seara **PASTA ȘI SAPUNUL DE DINȚI GELLE FRERES**, La farmacia, drogerii și parfumerii.

NICI ODATĂ DECEPȚIONATE!

acelea cari nu se despart de **CRÈME SIMON** zilnic, pentru toaleta lor. Ea moaie, albește, hrănește pielea, oprește formarea ridurilor și dă pielei o catifelare admirabilă. Succesul ei mondial de 70 ani nu se datorește decât preparării ei ireproșabile.

Recomandată de corpul medical. Este incomparabilă.

CRÈME SIMON

PARIS

Koprol

PURGATIV IDEAL

DE CIOCOLATA LAXATIV PLĂCUT KOPROL

PENTRU INFRUMUȘETAREA FEȚEI, MAINILOR ȘI DECOLTEULUI

CREMA ȘI SAPUNUL

F L O R A

RAMAN NEINTRECUTE

O ocazie de a câștiga

faimă și avere!

CONCURSUL Internațional Kodak oferă fiecărui amator prilejul de a câștiga faimă și avere. În lumea întreagă se vor împărți premii în valoare de 16.000.000 lei, pentru decernarea cărora nu se va lua în considerație perfecțiunea tehnică, ci interesul pe care-l va prezenta fotografia. Puteți face o fotografie interesantă a copilului Dv., a unui prieten sau chiar a pisicuței Dv. favorite. Trimiteți astfel de fotografii și veți avea șansa să câștigați un premiu. Cereți regulile complete ale concursului de la oricare furnizor de articole fotografice, sau scriți direct la Biroul Concurșului.

**CONCURS FOTOGRAFIC
INTERNĂȚIONAL
PENTRU AMATORI
Mai 1 – August 31**

Cereți regulamentul concursului la Biroul Concurșului
KODAK S. A., București, Strada Edgar Quinet No. 6

Cumpărați mai multe filme Kodak și luați diverse fotografii. Puteți trimite, oricâte fotografii voiți pentru acest concurs.

*

Iată premiile ce se vor acorda câștigătorilor români:

Marele premiu național — 25.000 lei, 6 premii I a 5000 lei și alte premii variând între 500 și 2000 lei.

*

Toate fotografiile câștigătoare ale premiilor I vor participa în mod automat la Concurșul Internațional din Geneva cu un mare premiu de 10.000 \$ și 6 premii I a 1.000 \$ fiecare.

KODAK

ADAMILE

O fabrică de legi s'a închis și un alt parlament își deschide zilele acesteia porțile. În sfârșitul recent de sesiune, Camera și Senatul au votat sute de legi pe zi — un record parlamentar. America trebuie să fie foarte geloasă... Votarea atâtor legi a trebuit să se facă cu mare viteză, ceace a sdruncinat oarecum moravurile pașnice ale parlamentarilor și în special ale senatorilor, fiinte care își duc viața în ralenti. Ritmul

Aspecte electorale.

Un senator e trezit brusc de un chestor și, amețit de somn, strigă:

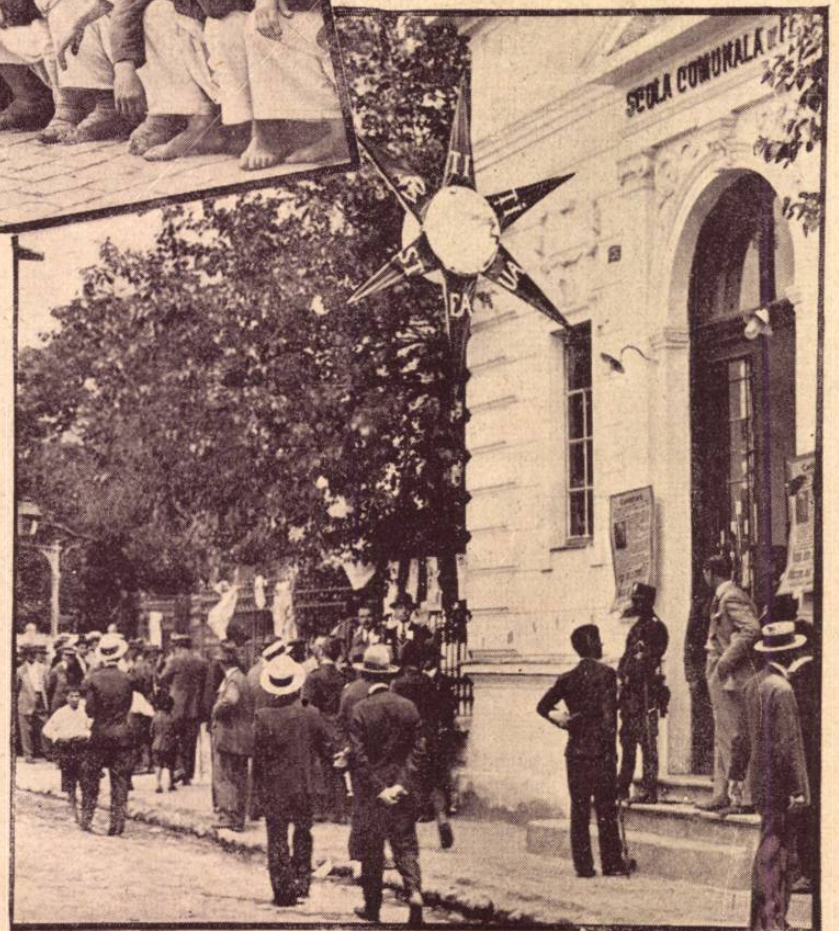
— „Mis!... Miss România!... Trăiască Miss România!...”

S'a dizolvat și acest parlament și începură pregătirile pentru alegerile generale. Redactări de programe, turnee electorale... Un ministeriabil, om de spirit, a candidat într'un centru în care jumătate din populație cere reforme agrare, iar jumătate are interesul să nu schimbe nimic.

— „Vom avea un bogat program” — a declarat „șeful” la o întrunire, — de-
viza noastră va fi:

„Reforme și status quo...”

E cel care a definit pe vremuri ale-

accelerat în care s'au votat ultimile legi, a alungat somnul tradițional al senatorilor și, ca să termine mai repede, Maturul Corp, rostea după fiecare articol, citit în grabă de raportorul legii:

- „Admis!”
- „Art. 2”
- „Admis!”
- „Art. 3”
- „Admis!”

Când s'a văzut totuș că în ziua închiderii mai rămăseseră numeroase proiecte nevote, succesiunea dintre numerele articolelor și „admis” s'a simplificat și mai mult.

De o parte raportorii strigau în șir:

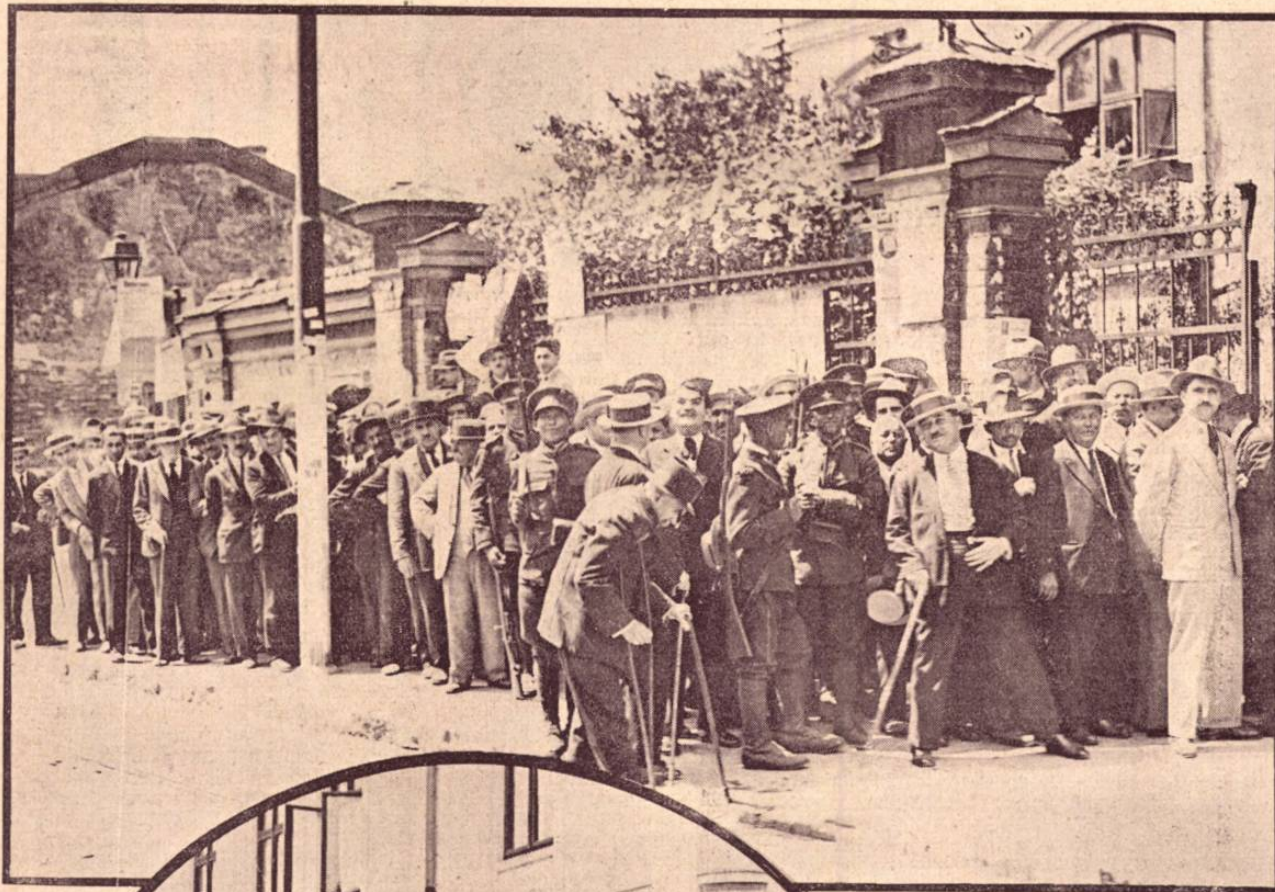
- „Art. 1, 2, 3, 4, 5”

De altă parte senatorii spuneau în serie, fără întrerupere:

- „Admis!...”
- „Admis!...”
- „Admis!...”

Pe unii monotonia votării și căldura excesivă i-a toropit. Incepură să moaie, dar nu se lăsară învinși de somnolență. Ei continuară ca prin vis, să-și facă datoria de aleși ai națiunii, votând mereu:

- „Admis!... mis!... mis!... mis!...”

Clîșeele de sus și din cerc, reprezintă aspectul a două localități de vot, în ziua alegerilor pentru Camera.

se-pitoresc împotriva alegerilor. Zadarnic colindară gazetarii toate secțiile; par'că n'ar fi fost vorba de alegeri ci de înmormântări.

Opoziția nu prea spera să obțină voturi multe. A fost totuși un elector, un fost ministru, destul de corpolent, guvernatorul Făgădăului, care se bizuia mult pe popularitatea domniei sale din acest cartier, căci „Conu X” a făcut mult pentru co-mahalagii săi: le-a pavat ulițele, le-a adus apă, a pus flori în squarurile din fața casei sale, de pe strada Toamnei...

Care cum avea câte o mică incurcătură pe la vre-un minister, „Conu X” îl primia la orice oră din zi și noapte, intervenia pentru el și dacă nu putea să-i dea dreptatea, îi da cel puțin o nădejde și o vorbă bună. Ba încă, cu ocazia unui fericit eveniment familiar, marele elector din Făgădău, a întins un ospăț în curtea bisericii, ca pe vremea cea bună, când poporul se ospăta pe socoteala boierilor... Și de aceea „guvernatorul” era iubit și stimat. Din aceeași cauză spera ca cel puțin în cartierul său, în care făcuse atâta bine, să obțină câteva mii de voturi, care să-l salte în parlament. Dar ingratitudea masselor este fără de margini. La poarta localului de vot, fostul ministru împărțea surășuri și străngeri de mână și se bucura că recunoștea printre votanți, sute din cei cărora le făcuse bine, toți făgăduiau votul lor marelui elector. Rezultat la acea secțiune, pentru Conu X.: 20 voturi.

BRAK

gerile: Operațiuni prin care cetățenii liberi își aleg stăpânii!...

O sireună matinală de fabrică a trezit departe cântec de cocoș. Lumina dimineții vine aburită, monocromă, ca trecută prin transluciditatea de geam a cerului posomorît, — vast luminător cu polar. Numai în zare răsăritul soarelui se prevestește printr'o felie de cer, de un roz de șuncă proaspătă.

Automobile fâlfâind din aripi de afișe cenușii, murdare ca și zorile Capitalei, se opresc în fața localurilor de vot, unde cu noaptea în cap, s'au înființat agenții guvernamentali. Șefii de culoare, cască și înconjuțați de agenții lor, dau cele din urmă ordine, înainte de începerea bătăliei.

Bătălie, — este un fel de a vorbi, căci oboreni, mardeiași din Tei, sau zurbagii dinspre gropile lui Ouatu, s'au mulțumit de astă dată „să facă hai” — adică scandal — în stil redus.

La cărciuma lui Pitpalac de pe Filantropia, bețiile n'au avut anvergura de odinioară și din cauza „lipsei de fonduri”, electoralii de pe vaporul lui Assan s'au mulțumit de data aceasta, cu apa sălcie a cișmelii de la marginea trotuarului.

Totul s'a petrecut în ordine, cu prea puțină bătaie și numai cu două trei focuri de revolver. Dar lipsa celui mai activ element, bătaie, face din alegeri un non-sens din punct de vedere spectaculos. De unde la alte alegeri reporterul devenea un fel de corespondent de război și avea de descris mari învălmășaguri, pândiri, boxări producătoare de „boiangerie la nas” și harțe cu memorabilele ciomege electorale și cu toată suita lui de înjurături, — acum, o frază identifică monoton operațiunile dela toate secțiile de votare:

„Alegerile au decurs în liniște”. A fost o adevărată crimă de le-

— „Eu cu cine votez?”

MEU TRADĂTORUL

ROMÂN DE FRANZ TATAROW

MARELE NECUNOSUT

IN ZIUA de 15 Iulie 1904, între orele 8 și 9 dimineața, patru conspiratori coborâră în gara St. Petersburg. Erau deghizați în impiegat de cale ferată, portar, birjar și ofițer de marină. După ce li se împărțiră bombele, una de 6 kilograme și trei mai mici, ei porniră spre biserica Pokrow, unde așteptau ordinele șefului lor, Sawinkow. După eșuarea a două atentate, cei de „sus” luară altă tactică și în felul acesta, urma să se procedeze acum. Primul atentator trebuia să rămână în umbră, să lase tovarășului greutatea aruncării bombei și numai în cazul când n'ar fi atins țelul sau bomba n'ar fi explodat, să-i sară în ajutor.

Azi trebuia să cadă Plehwe, ministrul de interne, partizan al oprămirii țariste și autorul numeroaselor măceluri. După ce l-au urmărit două luni, au reușit în sfârșit să afle felul cum urma să-și împărțească timpul în această zi, și acum vroiau să-și pună planul groaznic în aplicare. Plehwe, urma să treacă pe la ora 9 și 45 prin piața Ismailow, mergând în spre gara baltică, de unde expresul de zece, îl ducea la reședința țarului. Pe această bucată de drum trebuiau să-l asasineze, cu toată paza strictă a agenților secreți ai poliției.

Era o zi frumoasă de vară. La ora 9 și 10 Sawinkow urma să facă un semn tovarășilor, cari așteptau în grădina bisericii. Sassonow, care trebuia să arunce întâiu bomba, era foarte calm; nici nu avea aerul că minutul următor era decisiv pentru viața lui și a unui alt om. Stătea pe o bancă cu Sikorsky și plănuiau cum vor ineca bombele care vor rămânea de prisos, după atentat. Kaliajew, al treilea, ședea mai retras, drept în fața ușii bisericii, și se închina neînțecat.

Tăcut, micul cortegiu se puse în mișcare. Sassonow purta bomba sa învelită în jurnal, ceilalți — mai fri-

coși — o ascundeau sub haine. Când trecură podul de peste canalul Obwodny, decorul străzii arătă că Plehwe nu era prea departe: peste tot ofițeri, comisari și agenți secreți. Majoritatea dintre aceștia din urmă, erau amestecați în mulțime. Sassonow vroia tocmai să se apropie de balustrada trotuarului, când observă că jandarmii făcuseră cordoane; nu mai înaintă, se înghesuși însă între mulțimea ce staționa pe scările primăriei. O secundă după asta, o trăsură trecu în galopul cailor. In omul după capră, Sassonow recunoscă pe birjarul lui Plehwe. Deci nu exista nici o confuzie.

În momentul acela, trăsura unuia dintre ofițeri întrecu pe aceea a lui Plehwe. Birjarul acestuia coti, lipindu-și aproape de trotuarul pe care stătea Sassonow. Totul era un joc al norocului...

Sassonow sări dintr'odată lângă trăsură, și svârli cu putere bomba pe fereastra.

Un sgomot infernal umplu strada. În clipa următoare, nori galbeni se împrăștiară pe locul dezastrului. Când s'au risipit, doi cai, stropiți de sânge alergau peste podul Obwodny târind oșteea după ei... Pe jos, rezemându-se într'o mână, se svârcolia atentatorul Sassonow. Sub corpul său se strânsese un lac de sânge. Trăia. Zece pași mai departe zăcea o grămadă de resturi arse. Era tot ce mai rămăsese din Plehwe și trăsura sa.

Pe piața Ismailow domnia groaza. Abia după câteva minute își reveniră soldații și polițiștii: închiseră intrarea străzii și acoperiră cadavrul lui Plehwe. Birjarul fusese rupt în bucăți.

Doi dintre atentatori putură să se salveze. Sikorsky, care fusese foarte neîndemânatec la aruncarea bombei sale în apă, a fost arestat. Mai târziu a fost executat.

Acest eveniment din ziua de 15 Iulie, care a sdruncinat întreaga Rusie, dăduse semnalul de început al

lucrărilor socialistilor revoluționari. Reușitele atentatelor săvârșite atât de des, în anii 1904 și 1905, făcură poporul să piardă cu totul încrederea în stăpânire. Stăpânitorii Rușiei se găsiu în fața unui dușman mult superior lor, mai ager și mai inteligent în toate acțiunile ce le întreprindea. O ceată de idealisti aproape nebuni, s'au unit, conduși fiind de o voință supraomenească, au învățat să comande și să făurească planuri, pe care le pun în practică, cu multă abilitate.

Urmările atentatului contra lui Plehwe au fost următoarele: panica domnia în cercurile conducătorilor politici și siguranța în taberele revoluționarilor.

Voința de fier, noul dictator, care-l punea în umbră pe Gerschuni, vechiul conducător al revoluționarilor și-i ia imediat locul, e Ewno Asew, inginer din Rostow pe Don.

Imediat după atentatul contra lui Plehwe, Asew, omul bine făcut, cu fața întunecată, care inspira respect și ordona din ochi tăcerea, care cunoștea lumea mai bine decât ori care altul dintre tovarăși, care nu se temea nici de dracul, nici de poliția secretă, își asigură locul de frunte, printre socialisti. Nimeni nu știa dacă are curaj sau nu; din cauză că nu avea nevoie să se ocupe de afaceri, pe care le putea preda foarte ușor tovarășilor, aceștia nu știau altceva decât să plătească faptele acestea cu viața lor. El este cum s'ar spune, creerul asociației. Când dansul se afla la Amsterdam, apăsarea pe un buton era suficientă, ca să sară în aer o mină în Kiev. Atunci când se aventura să întovărășească pe unul din supușii săi, stătea la o depărtare de minimum 500 metri, într'o cafea, îndemnat fiind de tovarăși, cari țineau nespuse de mult la viața lui.

Ba, el era ceva mai mult decât creerul partidului. Erau „tovarăși”, aproape nebuni, cu mintea inferbăntată, cu naturi vulcanice, cu gânduri

ce-i duc aproape de pieire; nimeni nu putea avea o influență mai puternică asupra lor, decât Asew. Societatea bine și nimeria la perfecție lucrurile ce-i puteau liniști. Erau momente când Asew, aflându-se într-o dispoziție mai bună, săruta pe față pe unii din tovarăși; această sărutare era socotită ca venită din sferele cerești.

Revoluționarii, în general, sunt niște descreerați. Cred orbește în teorii neaplicabile și la nevoie, se aruncă orbește în prăpastia larg deschisă înaintea lor.

Ce însemnătate avea o viață ome-nească la Asew? Pentru pieirea unui general, conte, prefect sau guvernator, era de ajuns să ridice degetul cel mare. Mai aspru era însă pentru trădători. Când Tatarow, trădătorul, căuta să se apere în fața tribunalului ad-hoc, Asew infuriaț exclamă:

— „La dracu! La ce bun toată pie-doaria asta? Nu e important să auzim flecărelele lui; important e să-l ucidem!”

Astfel vorbește Asew, la care ideea predominantă iar omul n'are nici o valoare. Fiindcă n'a putut reuși să-l prindă pe Tatarow și să-l ucidă, fără să afle nimeni, a ordonat să fie împușcat chiar în locuința și de față cu bătrâna lui mamă. Asew primi cu sânge rece vestea, că cele trei gioante îl sfârtecaseră pe trădător; ba era încă foarte vesel. Se răzbunase în sfârșit! Tatarow era singurul care îndrăznise să-l insulte: îl numia provocator!

Tatarow nu era primul care simțise colții răzbunării lui Asew! Despre aceasta poate povesti și după amiaza zilei de 28 Martie 1906. De data aceasta răzbunarea lui Asew se revărsase pe Gapon, care condusesese masele lucrătorilor până în fața palatului țarului și care fusese îndepărtat ca trădător. Asew îl condamnă la moarte. Dar nu voia să-l lase să moară ușor, ca pe ceilalți; voia să-i îngreueze până și clipa cea din urmă. Inchiriase o vilă la periferia orașu-

Veți avea pielea
mai fragedă și
tenul mai catifelat

INTREBUINȚĂND PENTRU
TOALETA ȘI BAIE

SĂPUNUL
CASTEL

FABRICAT ÎN UZINELE

LEGRAIN

SPUMA ABUNDENTĂ, DIZOLVA
ȘI ÎNLĂTURĂ IMPURITĂȚILE DIN
PORII PIELII, FINE PARFUMAT ÎN
ZECE DIFERITE PARFUMURI Ș.A.:

CHYPRE • ROYALE AMBRÉE •
FOUGÈRE • LILAS MAUVE •
ORIGANA • TULIPE NOIRE •
EAU DE COLOGNE RUSSE •
• OEILLET D'ESPAGNE •
• LAVANDE • VIOLETTE •

SE GĂSEȘTE DE VÂNZARE ÎN TREI DIFERITE MĂRIMI
Ș.A. DE CCA 125 GR. CU LEI 25 BUCATA

• • 175 • • • 35 •
• • 225 • • • 45 •

LA PRATE DROGHERIE, PARFUMERII, FARMACII, ET

Petrole Hahn

Loțiune igienică suverană
contra căderii părului și
a măreței.

— Curăță și dă părului
un aspect lucios și îl
parfumează plăcut.

— Recomandat special
pentru coafatul și ondu-
latul părului.

DE VÂNZARE PRETUTINDENI

Refuzați contrafacerile și ce-
reți numai flacoane în amba-
laș original

lui, în interiorul căreia, într-o odă de la etaj, urma să aibă loc o convorbire între neștiutorul Gapon și unul din oamenii lui Asew. În dosul unei uși, urma să aștepte un grup de lucrători.

Și toate se întâmplară după planul lui Asew. Gapon, neștiutor, povestii lucruri, pe care lucrătorii le ascultară și astfel deșteptă ura lor. La ora șapte seara totul se sfârșise. Toată lumea, în frunte cu judecătorul, părăsi locul omorului. Săptămâni întregi corpul nefericitului Gapon, atârnat de un cuier, cu fața la perete.

Asew nu avea un pic de milă pentru trădători. Știa prea bine ce inconvenient pot aduce asociației, și nu suferea rivali. În orice privință voia să fie singurul care comandă.

Un om voinic, care nu râdea niciodată, care voia să fie numit de iubita lui „Muschi-Puschi”, apăsa ici-colo pe un buton și puțină vreme după aceea, Rusia număra un general sau un conte mai puțin.

Când apăsa încă odată, sute de fanatici neștiutori luau drumul Siberiei.

Norocul lui Asew era mare: nimeni n'avea îndrăzneala să se intereseze de trecutul unui astfel de om. Social-revoluționarii erau fericiți că puteau fi conduși de Asew, un om cu o judecată sănătoasă, care în nenumărate rânduri a dat dovadă de geniu, mai ales în ceea ce privea aplicarea teroarei; care era curajos ca Achille, și ret ca Odiseu și conducătorul înăscut.

II

INCEPUTURILE UNEI CARIERE DE AGENT SECRET

Mult mai târziu ei au desgroptat trecutul lui și chiar atunci acesta rămăsese învăluit într-o ceață deasă.

Să fi singurul om teafăr într-o ceață de nebuni: iată secretul acestei vieți ciudate. Când Asew a pășit în rândurile studenților inflăcărați, câte secrete nu ascundea trecutul lui! Drumul care-l dusesse de la Rostov pe Don, spre școala politehnică din Karlsruhe, îl făcu să-și piardă iluziile tinereții și să-și dea seama de răutatea oamenilor.

Tatăl lui Asew, un biet croitor în Rostov pe Don, era foarte mândru

de fiul său și avea ambiția să-l lase să studieze mai departe. Băiatul cu nutra antipatică, cu buzele enorm de groase, cu urechile mari, roșii și de pătate de cap, nu era iubit de loc de camarazii săi. Acești copii au dovedit că au cunoștințe mai bune despre oameni, decât subalternii de mai târziu, ai lui Asew; acești ștregari de doisprezece ani îl porecliră „marele ticălos”. Ewno Asew a fost tovarășul lor numai patru ani. Trebuie să plece din

la o gazetă de provincie, lucră câțva timp în contabilitatea unei case mici de comerț. Familia îl admira, îl socotea geniu. Considerațiunile celor de acasă îl făceau să simtă și mai accentuat meschinul vieții lui. În orașelul în care trăia era înconjurat de dușmani. Pe zi ce trecea își dădea seama că e imposibil să mai rămână acolo; doria din tot sufletul să plece cât mai departe. Acel „ce”, care l-a împins să plece din Rostov, nu era dorința de

...Zece pași mai departe zăcea o grămadă de resturi arse. Era tot ce mai rămăsese din Plehwe și trăsura sa...

pricină că fusese dat afară din școală; prea era șubralnic și se enerva la fiecare glumă a tovarășilor..

Urmară ani foarte grei pentru băiatul de croitor. Numai perseverenței sale trebuia să mulțumească pentru succesul ce-l obținuse la bacalaureat. Nevoia de a trăi, de a învinge, lacomie sale de bani și glorie, i se datora puterea de muncă de mai târziu. Incepu să dea lecții încercă să facă reportaj

glorie, ei curiozitatea de a cunoaște lumea și viața.

Planul vechilor lui tovarăși de a-l denunța poliției drept revoluționar, eșuase. Cercetară cu deamănuntul trecutul lui, dar nu găsiră nimic suspect, nimic precis, care să-l poată trăda.

Intr-una din zile, Asew dispăru din micul Rostov pe Don. Se spunea că ar fi prădat casa magazinului în care lucra și că ar fi fugit cu conținutul. În

oraș circulau multe șvonuri în legătură cu fuga sa, însă mai târziu, când tovarășii săi se străduiau să afle adevăratele motive, le-a fost imposibil să lămurească acest prim punct negru din viața lui Asew.

Împreună cu alt tovarăș care se cam săturase de aerul orașului său natal, Asew plecă la Karlsruhe, unde se stabilii într'unul din cartierele periferice. Adevărat este că Asew își însușise o sumă de bani, cu care plecase spre Karlsruhe; în orașul său natal, gurile rele șoptiau că banii cu care plecase, constituiau o avere, în fond însă, imediat ce se stabilii în Karlsruhe, rămase fără bani și începu să ducă lipsuri mari. Duse o viață mizeră de student sărac și se strădui să-și termine cât mai repede studiile. Compatrioții săi îl luau drept socialist. El vorbea puțin, de-atunci era tăcut, calitate care îl făcu mai târziu atât de temut. Rareori când discuta cu cineva, își exprima disprețul pentru teroare și pentru întrebuintărea forței.

Intr-o excursie spre Berna făcu cunoștința unei tinere rusoace. Domnișoara Mankin, a fost modistă în patria ei, apoi a intrat în mișcarea revoluționară și a fost nevoit să fugă în Elveția, unde ducea o viață mizeră, ea de altfel toți compatrioții ei refugiați. Între Asew și domnișoara Mankin se legă o prietenie strânsă. Sfârșitul acestei legături urma să fie de un tragism neînchipuit, deocamdată însă era o legătură de dragoste între doi tineri.

Mankin deveni iubita lui Asew. Îndemnat de dânsa, el începu să capete interes pentru mișcarea revoluționară și pentru viața revoluționarilor ruși. Asew o făcu să creadă că e și el partizan al acestei mișcări și astfel Mankin îi încredință o mulțime de secrete din viața tovarășilor ei ruși și despre acei cari trăiau acum în Germania.

Acți începu șirul monstruoșităților. O monstruoșitate e deacum felul cum Asew își nota date, nume, adrese, în compartimentul în care călătoria venind dela iubita sa din Berna, pentru ca mai târziu toate aceste date să întindă tot atâtea curse tuturor. Astfel începu Asew să cunoască secretele mișcării revoluționare.

(Va urma)

Salonul de Coafură „Marcella“

Bulevardul Carol I No. 40 (parter)

Înzestrat cu un personal maeștri în tehnica înfrumusețării, a fixat următoarele prețuri: Coafat lei 35, Tuns 30, Ondulațiuni apă 35, Manucure 30, Spălatul părului 40.

N.B. Personalul fiind retribuit cu leafă fixă lunară, bacșișul e riguros interzis.

Citiți în Lectura de azi:

ROMANUL UNUI ORB

de OSKAR BAUM

Se găsesc la toate magazinele de specialitate din țară, iar în capitală la Rezentantului exclusiv:

CENTRALA FOTOGRAFICĂ

Theodor Gr. Thoma

Str. Domnița Anastasia No. 7 (fostă Belvedere) * Telefon 359-82

Iată flaconul LYSOFORM

Acest renumit desinfectant nu se vinde vărsat

LYSOFORM este denumirea unui desinfectant specific și brevetat. Numai acei, cari posedă autorizația de fabricare, sunt îndreptățiți să-l prepare.

Acest faimos produs întrebuințat în toată lumea, se vinde numai în flacoane sigilate de culoare verde închis.

Toate produsele vândute vărsate sub numele de Lysoform sunt suspecte.

A cumpăra imitația unui preparat, când cineva necesită un desinfectant, al cărui rol este de a omorâ germenii, este o adevărată nesocotință. Când cumpărați Lysoform, insistați asupra flacoanelor sigilate de culoare verde închis.

Lysoform

Institut Cosmetic Medical

(Institut de înfrumusețare)

Sr. Știrbey-Vodă, 34. Telef. 311/44

Dr. F. KOVACS

Specializat la Viena

Boli de piele și cosmetică. Diatermie. Raze ultraviolete. Fizioterapie. Îngrijirea feței. Distrușterea radicală a părului de prisos, sâbrițuri, negi, coșuri, pistrui, semne de naștere. Tratament de întinerire. Cură de slăbire locală și generală, varice, etc. etc.

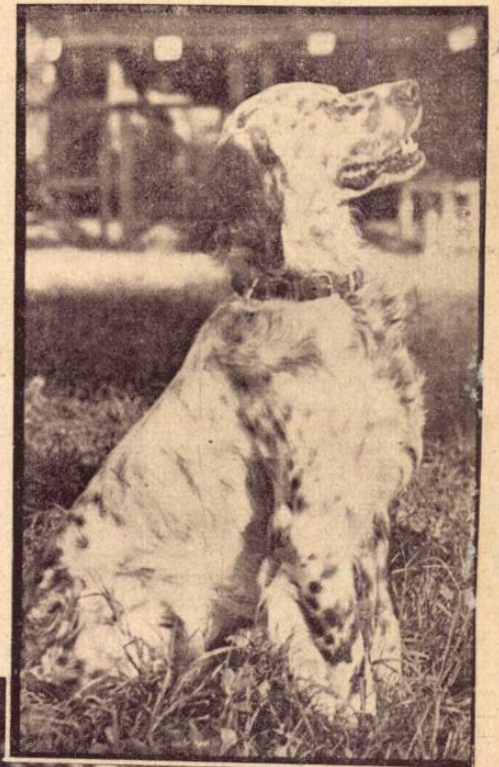
Vânzarea produselor proprii

UN COZONAC **HERDAN** 30

Societatea „Principele Mircea” a organizat cu ocazia „Zilei Copiilor”, cortegiul impresionant, pe străzile Ca pitei și ale principalelor orașe din țară.

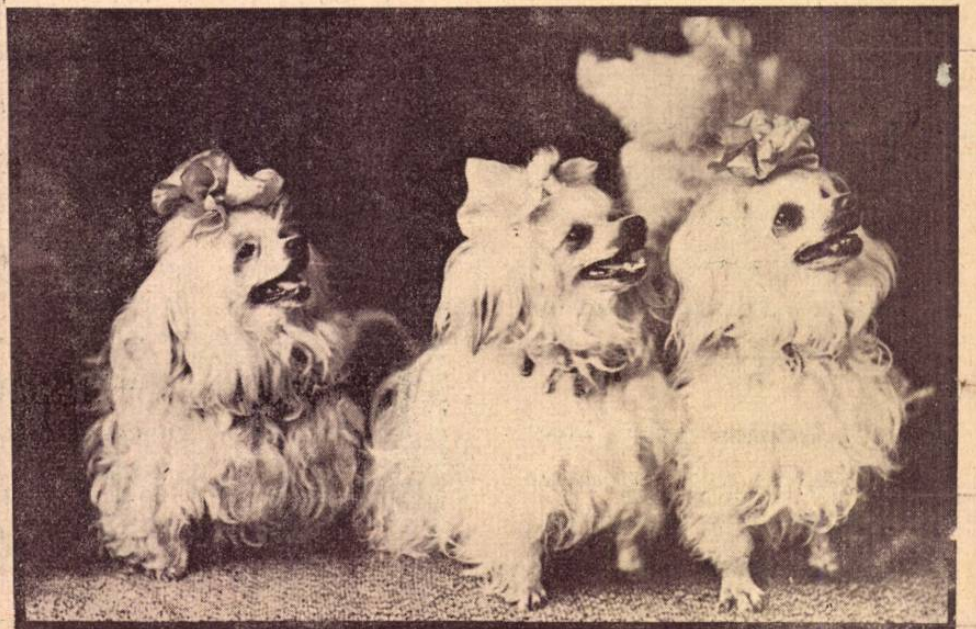
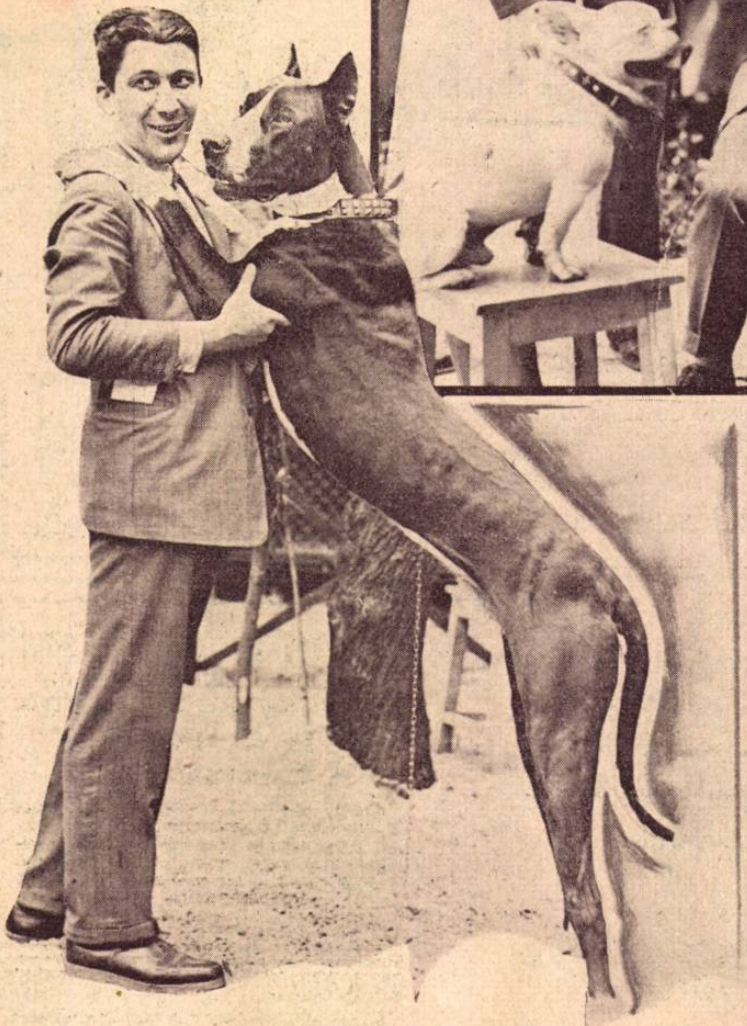
În fotografia din stânga, cortegiul trecând prin fața Palatului Regal.

De curând s'a deschis în Capitală o interesantă expoziție de câini, la care au fost prezentate exemplare din rasele cele mai variate.

Fotografiile pe care le publicăm în dreapta sus, la mijloc și jos, reprezintă juriul și câțiva din câinii expuși, exemplare într'adevăr minunate.

Expoziția a avut un deosebit succes.

CRONICA STIINTIFICA

Sfârșitul pământului

LOCUITORII DIN ISTANBUL AU TRĂIT O NOAPTE DE GROAZĂ

ZIARELE au publicat la 24 Mai următoarea telegramă: Londra, 23. (Danub.). — Populația din Constantinopol a trăit eri, după cum anunță corespondentul lui „Daily Mail” o noapte de groază.

În popor se răspândise zvonul că pământul va pieri în timpul nopții. Populația turcă și greacă a orașului aștepta sfârșitul într-o mare panică.

Observatorul din Stambul a fost asaltat de întrebări telefonice dacă știința confirmă zvonuri despre sfârșitul pământului”

că dat fiind răutatea oamenilor, șomajul, luxul (?) concursurile de miss (!?) etc., pare că într'adevăr se apropie sfârșitul lumii.

Aceste criterii sunt ridicule. De când e lumea au fost oameni buni și răi, lux și mizerie, bogați și săraci, concursuri de frumusețe, etc.

Idealul ar fi să începă timpuri noi și o lume nouă, ceea ce poate se va întâmpla în cursul acestui secol, fără însă a fi neapărat necesar să se anunțe sfârșitul Pământului.

Totuș cum din punct de vedere astronomic lumea va avea odată și odată un sfârșit, e bine să tratăm această chestiune în cronica de azi.

Când va avea loc acest sfârșit nu se poate preciza. S'ar putea peste câteva mii ori câteva milioane de ani, poate chiar mai înainte. Nimeni nu poate preciza data morții noastre, cu atât mai greu s'ar putea preciza sfârșitul globului ce-l locuim.

VA VENI O ZI

— „Va veni o zi, ne spune *Flammariön*, când soarele se va stinge; când viața pământească va fi adormită într'un somn veșnic; când globul nostru, întunecat și înghețat, cimitir tăcut și singuratec, se va învărti în noaptea instelată împrejurul vechiului său soare ajuns un astru ivizibil; când toate planetele se vor rostogoli ca niște globuri negre împrejurul unui glob negru. Atunci toate demnitățile omenești, tot ceea ce în timpul de față face să bată inimile și să ațâțe entuziasmul muritorilor, amorul, gloria, cercetarea adevărului, simțământul religios, iubirea de patrie, bogăția, diferitele deșertăciuni, totul va fi pierit de pe pământul mort, rece și întunecat”.

Ilustrul astronom francez a publicat două cărți în care analizează toate ipotezele sfârșitului lumii.

Pământul poate să moară de vreun accident, ori de bătrânețe, se poate întâlni în drum cu un soare stins, invizibil, o cometă sau eventual să fie prins de un sistem de forțe electrice. Pământul ar putea să sufere eventual un nou potop, ori să se nimicească de un cutremur.

Aspectul vaselor peste 10.000 ani, când soarele va începe să se răcească.

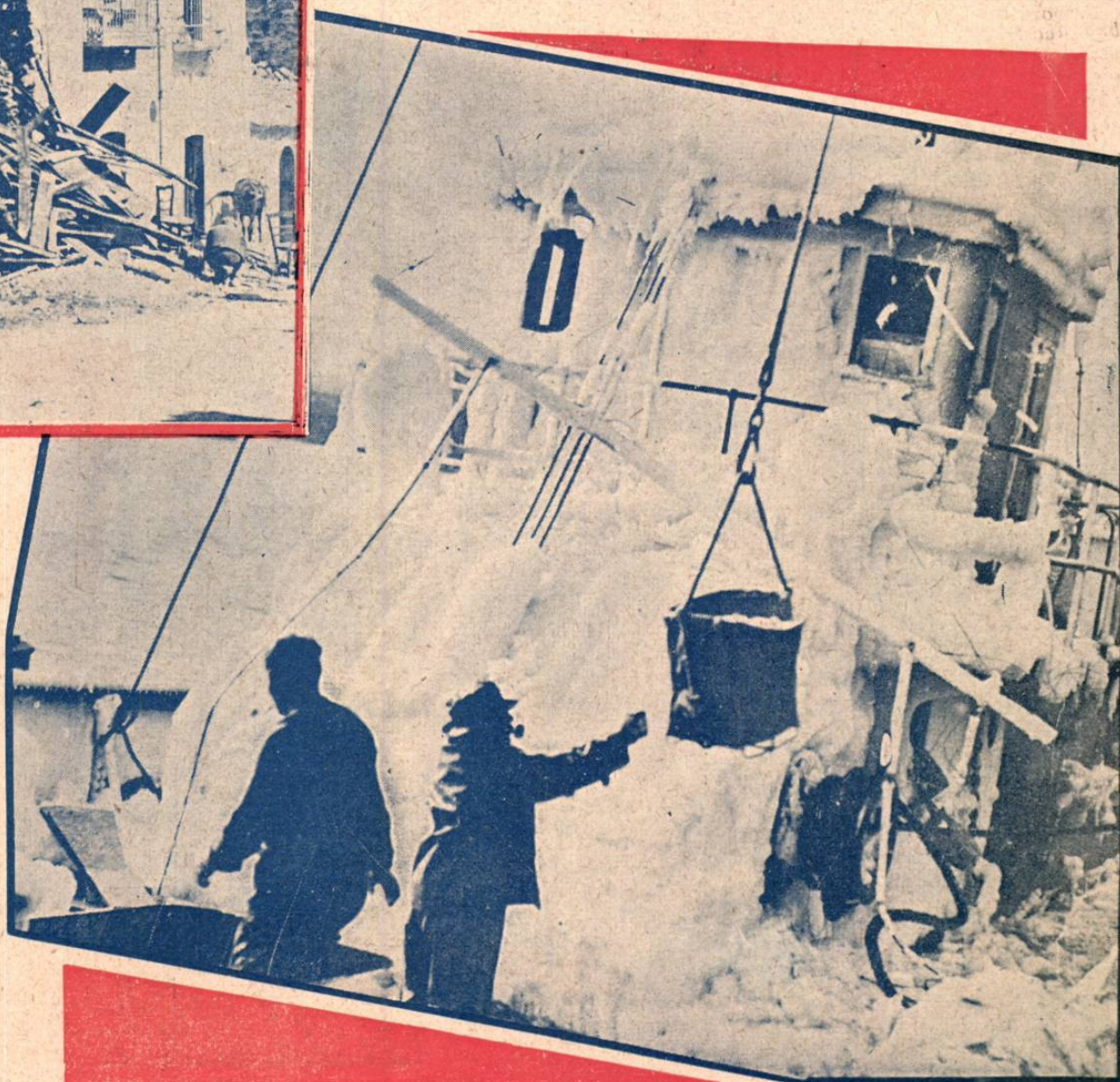
Sus: Casă dărâmată de un cutremur, de foarte scurtă vreme, la Managua, în Nicaragua.

Cum e probabil ca și în țara noastră să se răspândească astfel de zvonuri, e bine să ne lămurim cititorii asupra acestei chestiuni la ordinea zilei.

Criza generală mondială, precum și faptele vieții cotidiene (bunăoară într'un sat din Prahova s'a născut un copil care mânca animale vii și câte alte asemenea întâmplări) ne fac într'adevăr să credem că s'ar apropia sfârșitul lumii.

Apoi paroxismul petelor solare, ce provoacă în fiecare săptămână cutremure, erupții vulcanice, ploți torențiale, inundații — n'ar fi și ele un indiciu că s'ar apropia scadența planetei noastre?

În tramvai, această universitate populară, am auzit teorii interesante. Între altele doi cetățeni comentând „sfârșitul pământului” anunțat la Stambul și-au exprimat părerea

Sus: Lava Vesuviului.

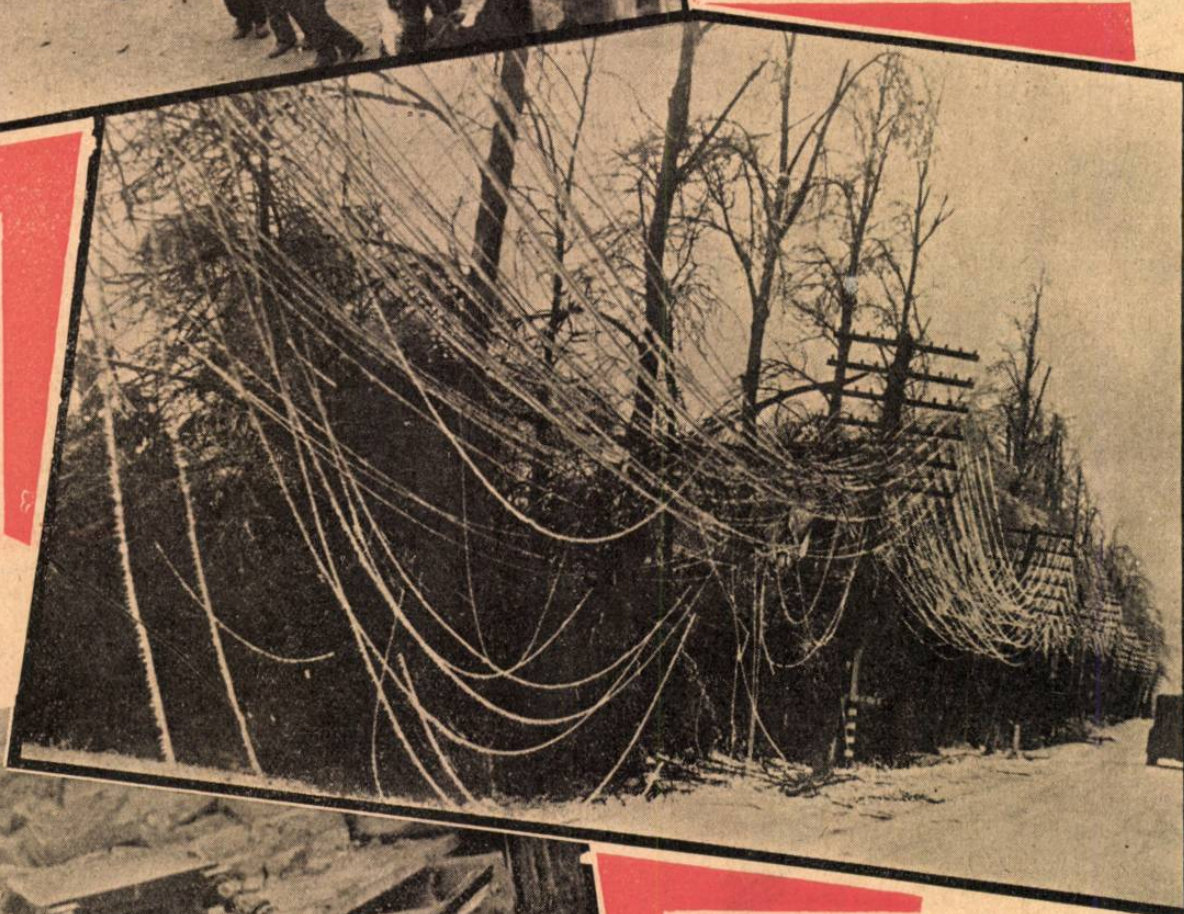
CE VA FI LA 1935?

Celebrul geograf Wilbur Glenn Voliva, cunoscut cititorilor noștri ca autorul unei teorii bidimensionale după care pământul ar fi un disc (?) e și unul din profeții moderni ai Americii de vest.

Voliva prevede între altele, că la 1935 Rusia va avea 17 milioane de soldați și în consecință vom avea un nou război european.

În condițiile actuale ale tehnicii, un război la 1935 ar echivala cu un început de sfârșit al lumii.

Să sperăm că această prezicere pesimistă nu se va realiza, după cum nu

Stânga: Un Câine, singurul supraviețuitor al unui cataclism.

s'a confirmat nici ipoteza că Pământul ar fi un disc.

LA 1832 PAMANTUL A TRECUT PRINTR'O MARE PRIMEJDIE

Se știe că în spațiul interplanetar călătorește nenumărate comete pe orbite foarte eliptice. Pământul în revoluția anuală circumsolară e expus să se întâlnească într'o bună zi cu una din aceste primejdioase vagabonde ale Cielului.

Norocul nostru constă în faptul că aproape toate cometele sunt gazoase, ba densitatea acestor gaze fiind mică, pământul ar trece prin ele tot atât de ușor cum ar trece un avion prin ceață.

O astfel de trecere s'a și întâmplat, acum 99 de ani.

Iată după Arago o dare de seamă asupra acestui eveniment istoric:

„Calculul anunța că ea trebuia să străbată orbita pământului la 29 Octombrie 1832, cu puțin înaintea miezului nopții. Se publică calculul în ziare, firește fără a fi bine înțeles și sigur

Jos: Fire electrice, distruse de ciclo.

și se vorbi de primejdia unei asemenea întâlniri putând să aducă sfârșitul lumii. Parizienilor le fu într'adevăr frică.

Dar ce-i orbita pământului? E drumul pe care-l străbate în jurul soarelui. Dacă o ghiulea e aruncată d'asupra unei șosele, lovitura ei nu-i de temut de cât dacă cineva trece pe acolo tocmai atunci. Dar planeta noastră nu trebuia să ajungă punctul orbitei sale, străbătut de cometă decât la 30 Noembrie următor, adică mai târziu cu o lună. Amintim că alergăm pe cer cu o iuțeală de mai mult de o sută de mii de kilometri pe ceas. Nu era dar nici umbră de temere. Ziariștii confundaseră drumul unei ghiulele cu însăși ghiuleaua.

Ce ar fi fost dacă întâlnirea s'ar fi întâmplat? Atunci era greu de prevăzut; astăzi începem a o ghici, știut fiind că chiar cometa lui Biela, a cărei revoluție împrejurul soarelui nu este, sau nu era, decât de șase ani și șapte luni, a întâlnit într'adevăr Pământul la 1872. Doar că această cometă, dacă o fi fost vreodată primejdi-

oasă, astăzi nu mai este, pentru că ea însăși e aproape moartă, sfărâmată în bucăți desfăcută în milioane de stele căzătoare. Mai întâi în 1846, a fost văzută despărțindu-se în două, și aceste două bucăți urnară a călători în spațiu ca două surori gemene, dar depărțându-se încetător una de alta. Apoi ele pieriră deodată și n'au mai fost revăzute niciodată.

PREZICEREA LUI LAPLACE

Astronomul Laplace a calculat că în jurul soarelui ar circula vre-o 20 milioane de comete. Ele se deosebesc prin înfățișare, mărime, formă, masă, constituție fizică și chimică. Unele sunt în întregime transparente, chiar în miezul lor și lumina stelelor nu e micșorată dacă trec pe dinaintea lor. Altele au miezuri care par complicate cu bucăți masive ca rociuri de uranoliți de diferite volume. Aceste miezuri lucesc în parte prin lumina reflectată dela soare; atmosferele și cozile lor se arată gazoase și incandescente: analiza luminii lor a descoperit adesea în ele prezența compuşilor carbonului, hidrogen carbonat, oxid de carbon sau acid carbonic. Corpurile acestea cerești se deosebesc de altfel mult unele de altele.

Urmările unei întâlniri cu pământul, ar fi deopotrivă de deosebite, după felul cometei, după înălțimea și direcțiunea ciocnirii sale. Lupteala este într'adevăr aceeași la depărtarea de la pământ la soare, și egală aceeași a planetei noastre înmulțită cu numărul 1414, adică cu 41660 metri pe secundă. Dar se vede cu ușurință că dacă cometa ar veni spre noi în dosul mișcării noastre, iuțea loviturii sale ar fi minimă, pe când dacă ar veni din față, această iuțea ar fi maximă, adică de 72000 metri pe secundă!

O asemenea lovitură ar fi îngrozitoare dacă miezul cometei ar fi masiv sau compus chiar numai din corpuri solide de volume diferite mai mult sau mai puțin considerabile. Laplace a descris această în termeni dramatici, căci iată ceace admitea el că ar fi putut sau ar fi produs chiar ciocnirea cu o cometă:

„Axa pământului și mișcarea lui de rotațiune schimbată; mările părăsindu-și vechea lor poziție spre a se prăvăli către noul equator; mare parte din animale și oameni înecați în acest potop universal sau nimicți prin violența zguduirii, pricinuită globului pământesc; specii întregi imortale, toate monumentele muncii omenești răsturnate”.

Acestea sunt dezastrele pe care ilustrul geometru le socotește ca urmările cu puțință ale ciocnirii cu o cometă al cărei miez ar avea o masă respectabilă.

Nu-i mai puțin adevărat că un miez solid de câțiva kilometri în diametru numai, sau o adunătură de mai multe bucăți de acest fel, venind spre noi, cu o iuțea de 100 ori mai mare ca aceea a unei ghiulele de tun, ar fi departe de a fi nevătămătoare și ar putea foarte bine să cufunde un continent, să desfacă o bucată de glob, să zdrobească câteva milioane de oameni, să modifice mai mult sau mai puțin geografia locurilor atinse.

Totodată cea mai mare primejdie pe care ar putea-o aduce întâlnirea cu o cometă, din punctul de vedere al subiectului de care ne ocupăm, ar fi fără îndoială trans-

formarea mișcării în căldură și amestecarea gazurilor sale cu atmosfera noastră. E neîndoios că cometele sunt esențialmente gazoase și că aceste gaze sunt compuse de-a carbonului.

Mai mult încă, ele par adesea incandescente. O asemenea întâlnire ar constitui desigur un pericol care ar putea fi foarte grav și care chiar în cazuri ce se pot prevedea, ar aduce cu înlesnire, în chip fatal, sfârșitul lumii.

SE VA STINGE SOARELE ?

În fine, pentru a termina această cronică de astronomie populară vom zădărnici după regretatul astronom român Victor Anestin, ce soartă ne așteaptă admițând că nu va fi nici cutremur, nici potop și nici nu ne vom întâlni cu vreo cometă.

În acest caz sfârșitul lumii va avea loc prin stingerea soarelui care va deveni cu timpul tot mai rece și mai întunecos, până la extincțiune totală.

„În univers, ca și pe pământ, e o continuă evoluție; un corp cesește, ca și o ființă se naște, trăiește, îmbătrânește și moare. Găsim nenumărate semne de bătrânețe ale sorilor în univers”.

Nu se va stinge soarele peste 5 sau 10 milioane de ani, dar tot se va stinge deoarece oricum ar fi el constituit, se consumă fără întrerupere, fără să aibă noua materie! de întreținere de afară.

Oricât de încetată ar fi combustimea solară, ea se face fără întrerupere.

Când vor începe să se arate primele simptome ale bătrâneții soarelui, nu se va mai vorbi despre epoca istorică în care trăim azi, de cât numai în câteva rânduri. Epoca aceasta de înflorire științifică, care e mărșăla pentru noi, nu va interesa decât prea puțin pe cei care vor trăi peste 100 milioane de ani de acum înainte.

Se poate foarte bine, ca locuitorii de pe acea vreme nici să-și mai obosească mintea cu memorizarea desăvârșirii stărei de copilărie a omenirii din veacurile 19 și 20.

Ajunși la apogeul civilizației, ei vor vedea cu durere, cum odată cu stingerea vieții soarelui, se va stinge și viața lor. Intreaga lor putere de adevărați zei pe acele vremuri, va fi imobilizată în fața acestui înspăimântător eveniment: stingerea soarelui.

Din ce în ce soarele cel strălucitor de altă dată, se va transforma într'un glob roș, pe care locuitorii — cei cari vor mai fi rămas în viață — îl vor putea privi drept în față.

Temperatura mijlocie a pământului se va fi scoborit de mult, circulația atmosferei abia se va mai simți, circulația apei de asemenea, căci toată mișcarea pe pământ doar soarele o întreține.

Vor muri una după alta speciile cele mai delicate, cele mai puțin rezistente. Omul se va apăra cât va putea, dar la urmă, va trebui și el să moară, căci toată puterea lui era tot numai energia solară, pe care el o transformă după voie.

Se va stinge soarele căci se sting toți sorii, mai curând, sau mai târziu. Și când soarele nu va mai fi decât un imens glob întunecat, nu va mai fi nimeni care să-i plângă moartea, căci va fi încetat de mult de a mai respira vre-o ființă omenească pe vreuna din planetele lui. NEPTUN

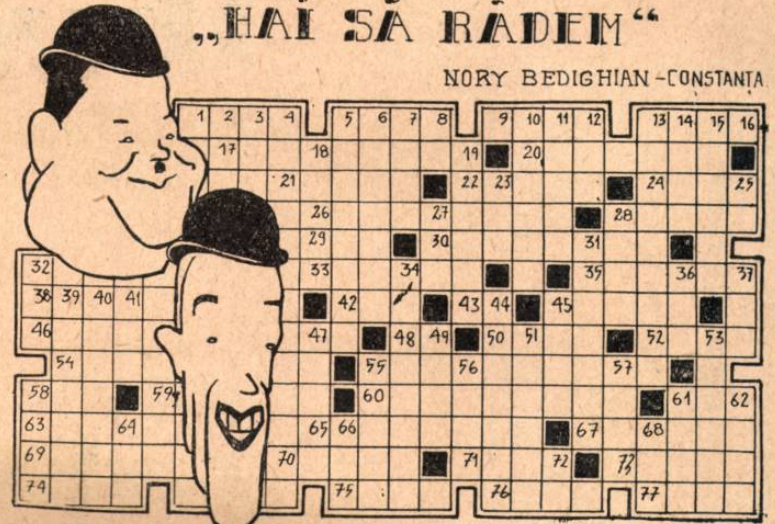
Joc de cuvinte încrucișate

Hai să râdem

10 puncte

„HAI SĂ RĂDEM”

NORY BEDIGHIAN - CONSTANȚA

Orizontal. — 1) Pronume. 5) A-și arăta bucuria prin contractiunea mușchilor feței. 9) Plantă. 13) Nume feminin (rus.). 17) „Forța comică” (Locuțiune latină, extrasă dintr'o epigramă de Cesar). 20) Nuanță pe care o ia răsul, uneori. 21) Fărămișat. 22) Răs tăcut și liniștit. 24) Rădăcină aromatică. 26) Care nu râde. 28) Femele rea și mândră. 29) Munte. 30) Îns dintr'un popor asiatic (De-i tai capul și ambele picioare, te face să râzi cu lacrimi). 33) Învățăta. 35) Rădem... moldovenește. 38) Strig cu entuziasm. 42) Papă. 43) Conjunctie. 45) Filosof ateniian, despre care se spune că nu râdea de loc. 46) Oază în Sahara. 48) Două sute. 50) Scriitor francez (1831—1908). 52) Pilești. 54) Adverb. 55) Cari stărnesc răsul. 58) Capră bearcă și fără cap. 60) Veselie neașteptată. 61) Adverb. 63) Catifea. 65) Războinic. 67) Născoci. 69) Afluent al Dunării. 70) Dacă bei câteva... te înveselești ca prin minune. 71) Personaj biblic. 73) Cel ce avea menirea să stărnească răsul regilor. 74) Tară. 75) Nume masculin. 76) Nume masculin. 77) Zămbi... sonor.

Vertical. — 3) Interjecție. 4) Canal, în Franța. 5) Lucruri făcute de mână.

Carte de vizită magică

(10 puncte)

de X.

CASTOR BURDÉRE

Care-i funcția acestui domn, și la ce revistă și-o exercită.

Nouile noastre premii Concursuri bilunare

Deslegările problemelor în numerele 227 și 228 se primesc timp de șase zile dela apariția fiecărui număr, adică până Luni, orele 6 seara.

Deslegările, precum și numele deslegătorilor vor putea fi astfel publicate săptămânal, iar rezultatul tragerii la sorți, de două ori pe lună.

6) Cari n'au chef să râdă. 7) Mai sus zis. 10) Comună în Elveția. 15) Dorise. 12) Culoare. 13) Migăloși. 14) Persoană, a cărei neglijență a cauzat multe nenorociri. 15) Veniți rar. 18) Cel care are darul de a te face să râzi. 19) Cămașă întoarsă pe dos. 23) Numeral. 25) N'am ce-ți face! 27) Adverb. 28) Scenariu cinematografic. 31) Răse infundat. 32) Nume dat în America, „trouvalle”-urilor comice și inedite din comedii. 34) Cel puțin. 36) Părți dintr'o uzină. 37) Adverb. 39) Regele răsului. 40) Rezultatul răsului nemoderat. 41) Formă a auxiliarului. 44) De natura lutului. 45) Tină amestecată. 47) Vorbă care stărnește răsul. 49) Rigi. 51) Infocat după ceva. 53) Glumeț. 55) Bucăți de chibrit. 56) Personaj biblic. 57) Sens încâlcit. 58) Destoinică. 59) Acțiunea de a râde. 61) Cameră (Ban). 62) Așa cum se cuvine. 64) O bucată de simit. 66) Culoare. 68) Arbore. 70) Interjecție (Repetată, imită răsul). 72) Negatie.

N. B. — Cuvintele de la 1—5—9—13 orizontal și 25—37—62 vertical, citindu-se în continuare în ordinea dată, vor da un cunoscut proverb românesc.

De fiecare tragere se vor acorda următoarele premii, proporțional cu numărul jocurilor deslegate:

PREMIUL I: 1000 lei în numerar;
PREMIUL II-lea: Două aparate de radio cu galvan;

PREMIUL III-lea: 4 volume din operele literare renumite.

N. B. — Deslegările vor fi însoțite de cuponul respectiv, purtând mențiunea: pentru jocuri.

Fiecare categorie va avea șanse egale în categoriile inferioare.

R.

SILUETĂ IDEALĂ
GRISINE HERDAN

Cupon pentru jocuri

No. 228

Numele și pronumele

Adresa

„REALITATEA ILUSTRATA”. — Director Nic. Constantin.

Redacția și Administrația: str. Const. Mille 7—9—11.

Prețul abonamentelor: Un an lei 400; 6 luni lei 200; 3 luni lei 100. Pentru străinătate lei 500 anual.

REALITATEA

ilustrată

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IASI-

O mică gustare pe plajă